

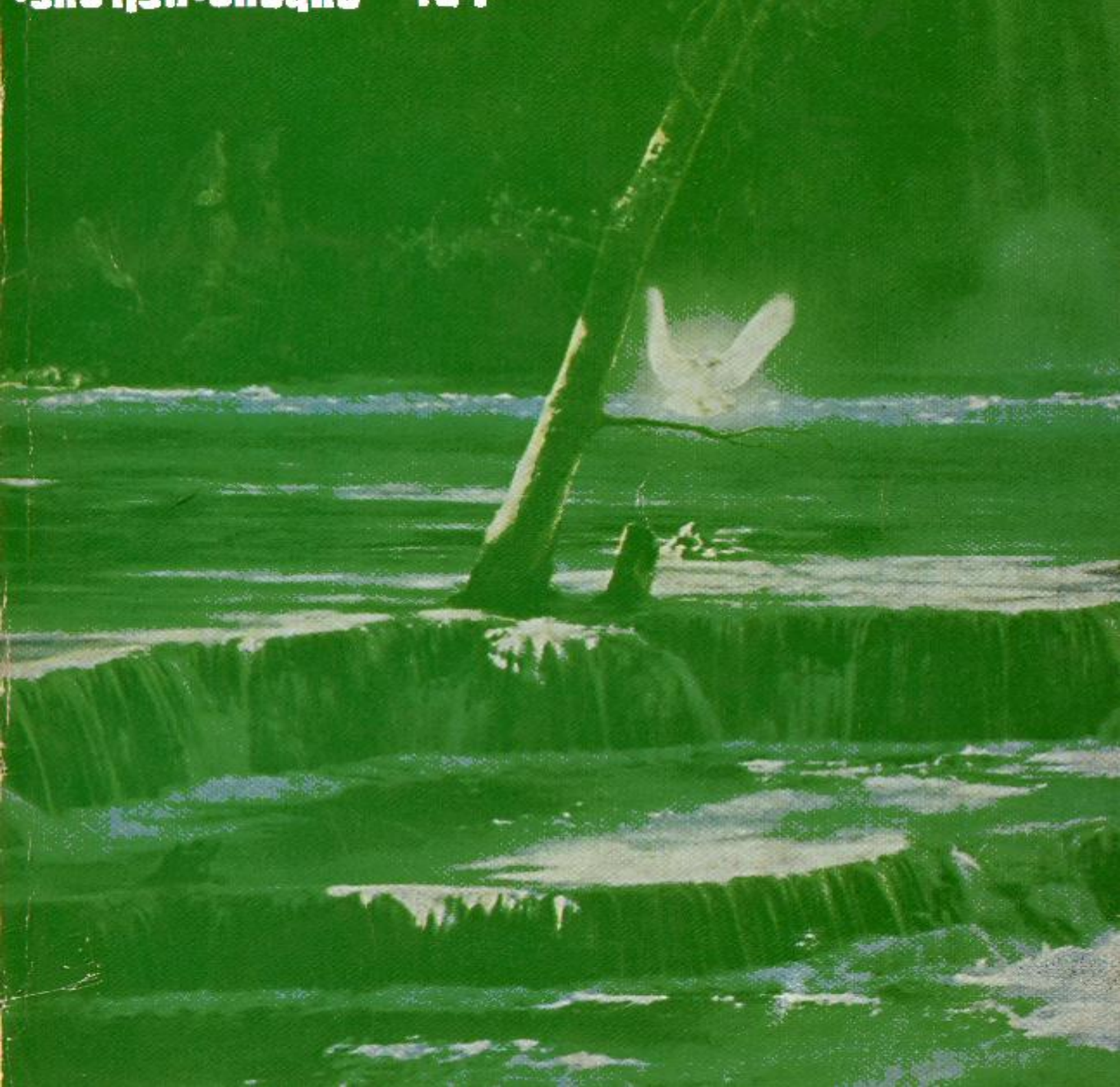
สมชุกชี่ ฟูเก็ชเรตีสุกชี่

อุอชปธะทาน

พระวิญญูญาณบริสุทธี

• เวชพระวอเน: • พุทธภาษาแปลกา
• รกษาโรค • อิกชี่ตุกชี่ ๖๗

ของประทาน

จาก

พระวิญญูญาณบริสุทธิ์

ของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

ขงยุทธ์ ฟู่เกียรตีสุทธิ : เขียน

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์ : จัดพิมพ์และสงวนสิทธิ์

โรงพิมพ์จรัสสนิทวงศ์ : พิมพ์

อาร์ตแก้ว : ออกแบบปก

ราคาเล่มละ 10 บาท

ติดต่อสั่งซื้อได้ที่.....

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนประดิพัทธ์ กทม.4

โทร.2791523 หรือตามร้านขายหนังสือคริสเตียนทั่วไป

คำนำผู้จัดพิมพ์

ในปัจจุบันนี้ คริสเตียนต่างพากันให้ความสนใจต่อ “พระวิญญาณบริสุทธิ์” อย่างกว้างขวาง มีเหตุการณ์ต่าง ๆ บังเกิดขึ้น ซึ่งเป็นการยืนยันพระสัญญาของพระเจ้าที่ได้ตรัสไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ไม่ว่าจะเป็นการเผยพระวจนะการพูดภาษาแปลก ๆ และการแปล การรักษาโรค อิททิฤทธิ์

ปาฏิหาริย์ และ ฯลฯ

แต่ก็ยังมีคริสเตียนจำนวนมิใช่น้อย ที่ยังไม่เข้าใจยังสงสัย หรือบางคนเข้าใจแบบคลาดเคลื่อน บางคนโน้มเอียงมากจน “ตกขอบ” แต่บางคนก็น้อยจนถึงกับ “ปฏิเสธ” ทำให้เกิดการตีความหมายในพระวจนะของพระเจ้าเป็นไปอย่างไม่ถูกต้องเท่าที่ควร เมื่อตีความหมายไม่ถูกต้องก็ย่อมจะนำไปใช้ในลักษณะผิดเป้าหมาย

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์ ได้พิจารณาถึงเรื่องนี้และมีความเห็นว่า น่าจะเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ “ของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์” แก่พี่น้องคริสเตียนไทย เราจึงได้จัดพิมพ์หนังสือเรื่อง “ของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์” ซึ่งเขียนโดยอาจารย์ยงยุทธ ฟูเกียรติสุทธิ์อาจารย์สอนในโรงเรียนพระคริสตธรรมกรุงเทพ

สิ่งที่เราไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้ก็คือ อาจจะมีบางท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความในหนังสือเล่มนี้ทั้งหมด หรือบางตอน

เราคณะผู้จัดพิมพ์ยินดีที่จะรับฟังความคิดเห็น ของท่าน ถ้าท่านจะเสนอทรรศนะของท่านมายังสำนักพิมพ์ของเรา

ขอพระเจ้าทรงโปรดอวยพระพร

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

ขอขอบคุณ

หนังสือเล่มนี้จะสำเร็จลงไม่ได้ หากปราศจากการเอื้ออำนวยของบุคคลเหล่านี้

1. อาจารย์บุต สะตอเบอก มิชันนารีคณะ โอ เอ็ม เอฟ จังหวัดยะลา ผู้ให้กำลังใจ ข้อคิดและคำปรึกษาอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

2. คุณอาโนล คล้าก แห่งจังหวัดภูเก็ต ที่กรุณาให้ยืมหนังสือหลายเล่ม ช่วยประกอบในการค้นคว้า ตลอดจนตลอดเวลาในการสนทนาชี้แจงให้ข้าพเจ้า ได้มีความเข้าใจกระจ่างแจ่มมากขึ้น

3. ดร. เหนรี ไบเคลธอล ผู้จัดหาหนังสือค้นคว้ามาให้อย่างมากมาย อีกทั้งให้คำปรึกษาในเชิงศาสนศาสตร์และที่สำคัญที่สุดได้หนุนใจขณะเมื่อการเขียน

4. คุณปัทมา ภรรยาที่ดียิ่งซึ่งช่วยในการคัดลอกภาษาอังกฤษ ตรวจสอบและเป็นแรงใจให้ตลอดเวลา

จึงขอขอบคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอพระเยซูคริสต์เป็นผู้รับเกียรติยศทั้งสิ้น

ยงยุทธ์ พุเกียรติสุทร

สารบัญ

	หน้า
คำนำผู้จัดพิมพ์	
คำขอบคุณของผู้เขียน	
บทที่ 1 ความฉงนสนเท่ห์	7
บทที่ 2 ของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์	9
บทที่ 3 ของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังมีอยู่ในยุคนี้หรือไม่?	13
บทที่ 4 หลักการโดยสังเขป	16
บทที่ 5 ความหมายของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์	20
บทที่ 6 ขบวนการ คาริสมาติก	34
บทที่ 7 เป็นอวัยวะของกายอันเดียวกัน	36
บทที่ 8 คริสตจักรกับศตวรรษนี้	39

บทที่ 1 ความฉงนสนเท่ห์

ยุคที่เรามีชีวิตอยู่ในปัจจุบันนี้ นับเป็นลักษณะเอกลักษณะ ที่หาช่วงหนึ่งช่วงใดในประวัติศาสตร์เสมอเหมือนได้ยาก ความก้าวหน้าในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ฯลฯ

คริสตจักรที่มีส่วนพัวพันในความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ บางครั้งก็ส่งเสริมความเชื่อ แต่บางครั้งก็บั่นทอนหลักธรรมของคริสตจักรเช่นกัน

ยกตัวอย่างเช่น

เมื่อมีทฤษฎีวิวัฒนาการเกิดขึ้น คริสตจักรก็ต้องเผชิญกับปัญหาที่ว่า พระเจ้าเป็นผู้สร้างมนุษย์จริงหรือมนุษย์มาจากไหนกันแน่ ผู้นำศาสนาบางคนพยายามทำการประนีประนอมหลักข้อเชื่อทั้งด้านพระคัมภีร์ และวิทยาศาสตร์ ในลักษณะเหยียบเรือสองแคม จนได้ศาสนศาสตร์หัวมังกุท้ายมังกร ที่น่าพะอืดพะอม

เมื่อมีปรัชญาวัตถุนิยมเกิดขึ้น คริสตจักรก็ต้องเผชิญกับปัญหาที่ว่า พระเจ้ามีจริงหรือ เมื่อปรัชญาวัตถุนิยมเริ่มพัฒนาเข้าไปในรูปการปกครองต่าง ๆ ยังผลให้กระทบกระเทือนต่อสิทธิมนุษยชนของการนับถือศาสนาคริสตจักรก็ได้รับการข่มเหง จนบางครั้งต้องหลบอยู่ใต้ดิน แม้รสมุมจะกระหน่ำลูกแล้วลูกเล่า คริสตจักรของพระคริสต์และพระคริสตธรรมคัมภีร์ยังคงยืนหยัดมาได้ทุกยุคทุกสมัย สมจริงดังคำตรัสที่ว่า “เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และพลังแห่งความตายจะมีชัยต่อคริสตจักรนั้นหาไม่ได้” (มัทธิว 16:18)

ดังที่ได้เกริ่นไว้แต่แรกแล้วว่า เราอยู่ในยุคเอกลักษณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระกายของพระคริสต์ มีการตื่นตัวไม่ว่าจะเป็นด้านการขยายคริสตจักร การประกาศ การใช้สื่อสารมวลชน การใช้สิ่งตีพิมพ์ การส่งมิชชันนารี แม้กระทั่งการฟื้นฟูตามที่ต่าง ๆ ก็ยังสร้างความระทึกใจให้กับทุกคนที่เชื่อว่าเขาอยู่ในยุคสุดท้ายแล้ว

แต่สิ่งปลอมแปลงต่าง ๆ ก็เกิดขึ้นมากมายเช่นกัน ไม่ว่าจะลัทธิเทววิทยา ศาสนศาสตร์ ในรูปแบบต่าง ๆ คำสอนบางอย่างจะว่า “ชาวก็ไม่ใช่ คำก็ไม่เชิง มันออกสีมัว ๆ” ที่ยากจะชี้เฉพาะลงไปได้ หลายสิ่งในลักษณะนี้ ทำให้เกิดความชะงักไม่แน่ใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้สอนต่าง ๆ เหล่านี้ต่างก็อ้างพระคัมภีร์ทั้งสิ้น และมีข้อพระคัมภีร์สนับสนุนคำสอนของเขาว่าเป็นทางว่า ข้อแตกต่างก็คือ การตีความหมายของข้อนั้น ๆ เท่านั้นเองปัญหาจึงไม่ใช่อยู่ที่ว่า เขาไม่ใช่พระคัมภีร์ หรือเขาใช้พระคัมภีร์ แต่ปัญหาอยู่ที่ว่า เขาตีความหมายพระคัมภีร์อย่างไร และทำไมเขาจึงตีความหมายอย่างนั้น

ทำที่ต่อพระคริสตธรรม

พระคริสตธรรมคัมภีร์ที่เราถืออยู่ในมือ มักจะถูกเข้าใจผิดอยู่เสมอ บางคนคิดว่าเป็นหนังสือธรรมดา ๆ เล่มหนึ่ง บางคนก็ถือว่าเป็นหนังสือศักดิ์สิทธิ์ มีอำนาจป้องกันผีसागนางไม่ได้ บ้างก็คิดว่าเป็นหนังสือเสียหายในการรื้อน้ำพระทัยของพระเจ้า

ความจริงก็คือ พระเจ้าไม่ได้ให้พระคริสตธรรมคัมภีร์แก่เรา เพื่อให้เราอยู่ในสิ่งที่เราอยากรู้ แต่พระองค์ให้ เพื่อเราอยู่ในสิ่งที่จำเป็นต้องรู้ในการดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

การเข้าใจพระคัมภีร์อย่างถูกต้องนั้น เป็นไปได้โดยอาศัย หลักภาษา ความหมายของคำพื้นฐานเดิมธรรมเนียมสมัยนั้นหลายอย่างประกอบกัน และสิ่งสำคัญที่สุด การฟังในบรมครู คือ “พระวิญญาณ”

แต่ขณะเดียวกัน เราต้องยอมรับว่า “หลายสิ่งพระคริสตธรรมคัมภีร์พูดไว้ไม่ชัดเจน” ในกรณีนี้เราคริสเตียนอาจแตกต่างทางความคิดบ้าง แต่ขออย่าให้ความสัมพันธ์นั้นที่พี่น้องของเราต้องขาดลงเลย

บทที่ 2 ของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในหลายปีนี้ ได้มีความเคลื่อนไหวอย่างมากเกี่ยวกับของประทาน ซึ่งมีทั้งในทางลบและทางบวก ในบางแห่งก็มีปรากฏการณ์มากบ้างน้อยบ้าง แล้วแต่ความแตกต่างทางศาสนศาสตร์ และการเน้นของผู้นำ

อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีผลสะท้อนทั้งทางดีและเสีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคริสเตียนจำนวนไม่น้อยที่ไม่เข้าใจ จนนำของประทานไปใช้กันถึงขนาดเกินความพอดี

ดังนั้น การหันกลับเข้าหาหลักคำสอนเรื่องนี้ในพระคัมภีร์ จึงเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง เพราะการรู้ในบางสิ่งอย่างผิวเผิน หรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์นั้น มีอันตรายยิ่งกว่าการไม่รู้เลยในบางครั้ง

ของประทานคืออะไร

1. ในลักษณะเอกพจน์ ดังที่ปรากฏในกิจการ 2: 38, 10:45, 11:17 ซึ่งล้วนใช้คำว่า ของประทาน ในลักษณะเอกพจน์ หมายถึงการเข้ามาสถิตภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทันทิที่เขาเชื่อและบังเกิดใหม่เข้าไปในครอบครัวของพระเจ้า

2. ในลักษณะพหูพจน์ ปรากฏใน 1 โครินธ์ 12: 1, 4 ซึ่งแปลตรง ๆ ได้ว่า “ของขวัญ” (พหูพจน์) สิ่งที่เขียนในหนังสือเล่มนี้ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับคำนี้ “**คาริสมา**” (CHARISMA)

คำจำกัดความ

คำว่า “ของประทาน” (คาริสมา) มีรากศัพท์เดียวกันกับคำว่า “พระคุณ” (คาริส) ซึ่งคำหลังนี้หมายถึงความโปรดปรานที่เราไม่น่าจะได้รับ W.A. CRISWELL ใช้คำจำกัดความว่า “ของประทาน หมายถึงบางสิ่งที่มอบให้ ไม่ใช่ได้มาโดยการซื้อหรือกรรมดี ของนี้ฟรีโดยพระเจ้า บางคนอาจมีความสามารถตามธรรมชาติ เช่นมีความเฉลียวฉลาด นี่ไม่ใช่ คาริสมาตา (ของประทาน พหุพจน์) คาริสมาตาเป็นสิ่งมอบที่เหนือธรรมชาติ

BITTLINGER ของประทาน ถ้าแปลตรงตัวก็คือของขวัญ ซึ่งเป็นสิ่งที่มอบให้กันในชีวิตประจำวันของชาวกรีก¹

HODGES ของประทาน หมายถึง ความสามารถที่ได้รับจากพระเจ้าในการรับใช้งานฝ่ายจิต วิญญาณ ในพระคัมภีร์ใหม่ มีการพูดถึงของประทานอยู่ 4 แห่ง ดังนี้²

โรม 12: 6-8

1. แสยพระวณะ
  2. ปรมนินบัตติ
  3. สั้งสอน
-

¹ The Baptism Filling & Gifts of The Holy Spirit ของ W.A. CRISWELL (หน้า 45)

² Gifts And Grace (หน้า 20)

4. เตือนสติ
5. บริจาค
6. ผู้ครอบครอง
7. ผู้แสดงความเมตตา

1 โครินธ์ 12: 8-10, 28

1. คำประกอบด้วยสติปัญญา
2. ถ้อยคำอันประกอบด้วยความรู้
3. ความเชื่อ
4. รักษาคนป่วย
5. ทำอิทธิฤทธิ์
6. เผยพระวจนะ
7. สังกตวิญญาน
8. พูดภาษาแปลก ๆ
9. แปลภาษาแปลก ๆ
10. อัครทูต
11. ผู้เผยพระวจนะ
12. ครุบาอาจารย์
13. ทำอิทธิฤทธิ์
14. รักษาโรค
15. ผู้อุปการะ
16. ผู้ครอบครอง
17. ผู้รู้ภาษาแปลก ๆ

เอเฟซัส 4: 11

1. อัครทูต
2. ผู้เผยพระวจนะ
3. ผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ

4. ศิษยาภิบาล-อาจารย์

1 เปโตร 4: 11

1. ผู้พูด
2. กระทำบริการ

ดังนั้นแง่ความหมายของคำว่า “**ของประทาน**” ที่เกี่ยวข้องในหนังสือเล่มนี้ เป็นลักษณะรายการข้างต้น

เพราะคำว่า “**คาริสมา**” ได้ใช้กว้างขวางกว่านี้ เช่นในโรม 6:23, ใน 2 โครินธ์ 1:11, โรม 1:11, 1 ทิโมธี 4:14, และ 1 โครินธ์ 7:1

เปาโลได้หนุนใจคริสเตียน ในการมีของประทานต่าง ๆ แต่ก็ได้ชี้ถึงของประทานสูงสุด คือ “**ความรัก**” เปาโลใช้เวลาในการชี้แจงเรื่องนี้ ในบทที่ 13 ของ 1 โครินธ์

ของประทานกับพรสวรรค์

เรามักจะได้ยินเสมอว่า คนนี้มีพรสวรรค์ทางดนตรี ทางขับรถ ทางการสอน ฯลฯ แล้วขณะเดียวกันเราได้ยินคำว่า “**ของประทาน**” ทั้งสองคำนี้มีความหมายเหมือนกันหรือต่างกันเล็กน้อยเพียงไร

ของประทานฝ่ายวิญญาณ

1. ความสามารถที่เป็นเอกลักษณ์
2. พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ให้
3. แก่ผู้ที่บังเกิดใหม่ทุกคน
4. เพื่อการรับใช้ที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักร
5. ทำให้คริสตจักรเจริญขึ้นทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ

เมื่อเรามีหลักการข้างต้นเป็นพื้นฐาน เราจะเห็นว่าบางครั้ง ทั้งสองอย่างนี้เหลื่อมล้ำกัน เช่นพรสวรรค์ทางการสอน กับของประทานด้านการสอน ตัวอย่างเช่น ก่อนเป็นคริสเตียน นาย ก. เป็นคนสอนเก่ง เมื่อมาเป็นคริสเตียนแล้ว พรสวรรค์ของนาย ก. กลายเป็นของประทาน เพราะนาย ก. ได้นำมาใช้ในงานของพระเจ้าที่มีส่วนในการเสริมสร้างคริสตจักร

ขณะเดียวกัน เราต้องตระหนักว่า ของประทานบางอย่างอาจต้องใช้เวลา ในการพัฒนาให้ดีขึ้น เช่น การสอน การเทศนา แต่บางอย่างมันสำเร็จอยู่ในตัวของมันเอง เช่น การรักษาโรค การทำอิทธิฤทธิ์

บทที่ 3 ของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังมีอยู่ในยุคนี้

หรือไม่?

คำถามในบทนี้ นับเป็นคำถามที่ยิ่งใหญ่ เพราะการตอบว่ามีหรือไม่ จะส่งผลกระทบต่อท่าทีของเราอย่างมากทีเดียว นับเป็นเวลาหลายศตวรรษที่คริสเตียนได้เพิกเฉยต่อเรื่องนี้ ในบางแห่งศาสนาจารย์ไม่กล้าสอนเรื่องของประทาน บางแห่งก็พูดอธิบายอย่างขอไปที ทำให้ความเข้าใจในเรื่องของประทานคลอนแคลนมาก ดังนั้นคริสตจักรส่วนใหญ่จึงไม่มีปรากฏการณ์ของของประทานเกิดขึ้นเลย

เราต้องขอบคุณพี่น้องบางกลุ่ม ที่เตือนเราและช่วยเราให้มีความตื่นตัวในเรื่องนี้บ้าง ถ้าเราจะสำรวจกว้าง ๆ ความเห็นในวงการคริสเตียนแบ่งออกเป็น 2 พวกคือ

1. พวกไม่มี
2. พวกมี

พวกไม่มี กลุ่มนี้เชื่อว่าของประทานในสมัยนี้สิ้นสุดลงหรือหมดแล้ว ไม่มีอีกแล้ว โดยมีเหตุผลดังนี้

- 1) พระเจ้าทรงล้มเลิกของประทาน หลังยุคอัครทูต ส่วนใหญ่เหตุผลมาจาก 1 โครินธ์ 13: 8
- 2) ประวัติศาสตร์พิสูจน์ว่า ของประทานหยุดแล้ว เพราะหลังอัครทูต อัครราชย์ต่าง ๆ ลดลง ยิ่งในยุคมืด แทบจะหาหลักฐานเกี่ยวกับของประทานไม่ได้
- 3) พระคริสตธรรมใหม่ครบถ้วน 27 เล่มแล้วเราไม่ต้องใช้ของประทานอีก เพราะเรามีคำเขียนไว้
- 4) ถ้าหากของประทานยังมีอยู่ในยุคนี้ ทำไมผู้นำคริสตจักรที่มีชื่อเสียง ไม่ปรากฏของประทานนี้ในชีวิตของเขา

พวกที่มี ให้เหตุผลว่า

- 1) 1 โครินธ์ 13: 8-10 นั้น หัวใจสำคัญ คือ การตีความหมายของคำว่า “สมบูรณ์” สมบูรณ์นี้ไม่ได้หมายถึงสิ้นสุดยุคของอัครทูต แต่หมายถึงการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู
- 2) จริงอยู่ที่การสำแดงถึงของประทานจะมีน้อยในยุคประวัติศาสตร์ต่อมา แต่ไม่ใช่เพราะพระเจ้ายกเลิกของประทาน แต่เป็นเพราะความเชื่อของคริสเตียนได้ลดถอยลง
- 3) ไม่มีเหตุผลข้อใดในพระคัมภีร์ที่บอกว่า เมื่อพระคริสตธรรมใหม่ครบแล้ว ของประทานจะต้องสูญสลายตัวไป

4) ที่ไม่มีปรากฏ เพราะผู้นำส่วนใหญ่ไม่เชื่อในเรื่องของประทาน

ของประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังมีอยู่แน่ในยุคนี้ เพราะถ้าถือหลักใน 1 โครินธ์ 13 แล้วตีความหมายว่า ภาษาแปลก ๆ หมดสมัยลงแล้ว ถ้าจะให้สอดคล้องจริง ๆ ก็หมายความว่า การเผยพระวจนะก็หมดด้วยวิชาความรู้ก็ต้องหมดด้วย เพราะทั้งหมดนี้อยู่ในบริบท (CONTEXT) เดียวกัน

ขณะเดียวกัน ถ้าเราจะบอกว่าสมัยนี้เหมือนสมัยแรกทุกอย่างก็ฟังสังวรณไว้เช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น ของประทานในการได้รับการคลาใจให้เขียนพระคัมภีร์ เป็นต้น นาย ก. เป็นคริสเตียนดีได้เขียนหนังสือยอดเยี่ยมที่สุดขึ้นมาเล่มหนึ่ง เราจะถือว่าหนังสือเล่มนี้มีมาตรฐานสูงเท่ากับพระคัมภีร์หรือไม่แน่นอน หนังสือของนาย ก. อาจเป็นหนังสือดี พระเจ้าช่วยให้สติปัญญาในการเขียน แต่เราจะไม่เพิ่มหนังสือที่นาย ก. เขียนต่อจากวิวรณ์เศ็ดซาด

มิฉะนั้นแล้ว เราก็จะประสพภาวะเช่นเดียวกับมอร์มอน ในการยอมรับหนังสือของโยเซฟสมิทเข้ามาตรฐานเดียวกันกับพระคัมภีร์ จากนั้นคำสอนผีจะปรากฏมากมาย

ความรัก ความรักเป็นของประทาน หรือผลของพระวิญญาณ

1. ความรักเป็นผลของพระวิญญาณ

ซึ่งในกาลาเทีย 5: 22 “ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้น คือความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปรานี ความดี ความสัจย์ซื่อ” ผลของวิญญาณนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงต่อชีวิตจิตวิญญาณของบุคคลนั้น คริสเตียนทุกคนควรมีผลของพระวิญญาณในชีวิตของเขา และถ้าชีวิตเราไม่แสดงออกถึงผลของพระวิญญาณ อาจเป็นครรรชนีชี้ให้เห็นว่า เราห่างไกลจากพระเจ้า

2. ความรักเป็นของประทาน

ใน “1 โครินธ์ 12:31” “แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาของประทานอันใหญ่ยิ่งกว่านั้น” จากข้อความตอนนี้ เปาโลใช้คำว่า *ของประทานอันยิ่งใหญ่กว่า* (การิสมาดา) ดังนั้นการที่จะลงความเห็นว่าคุณรักไม่ซื่อของประทาน ก็ดูชัดกับหลักการตีความหมายมาก และถ้าเราคิดถึงความจริงที่ว่า โดยเนื้อหนังของเราแล้ว เราไม่อาจมีความรักแบบอากาศเป่าได้เลย ซึ่งเป็นความรักสูงสุด ความรักนี้แสดงออกได้ก็โดย **พระวิญญาณบริสุทธิ์ รักผ่านทางชีวิตของเรา**

อย่างไรก็ตาม ความเห็นในแนวนั้นแตกต่างกันมาก หากอยากทราบรายละเอียด และความสมดุลย์ของทรรรณะ

กรุณาอ่าน

I believe In the Holy Spirit ของ Michael Green หน้า 160-196

Concerning Spiritual ของ Gifts Donald Gee หน้า 64-71 และหนังสืออีกเล่มหนึ่งที่ทำให้
ความเห็นรัดกุมดีมากในทรศนะของผู้เขียนคือ Gifts and Grace และ Arnold Bittlenger หน้า 73-75

ความเห็นของผู้เขียน

แม้เราจะโต้แย้งว่าความรักเป็นของประทานหรือผลของพระวิญญาณไปนานสักเท่าใด ก็คงจะ
หาจุดจบได้ยากเต็มที ความรักอาจเป็นทั้งผลของวิญญาณและของประทาน หรือเป็นเฉพาะผลของพระ
วิญญาณ ไม่ได้ให้หลักการที่จะนำไปใช้มากนัก

ประเด็นสำคัญที่เราไม่ควรมองข้ามก็คือ สมการน้ำพระทัยของพระเจ้าในรูปนี้ คือ

น้ำพระทัย = การเผยวจนะ + ความรัก

น้ำพระทัย = การพูดภาษาแปลก ๆ + ความรัก

น้ำพระทัย = ความเชื่อ + ความรัก

น้ำพระทัย = ของประทานอะไรก็ได้แล้วแต่ + ความรัก

ดังนั้น ไม่ว่าในชีวิตของท่านจะมีของประทานอะไร มากหรือน้อย *แต่ยามใดที่ใช้ของประทาน
นั้น จะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า หากเราใช้พร้อม (บวก) ความรัก*

แต่ถ้าของประทานที่ใช้ปราศจากความรัก หรือขาด (ลบ) ความรักแล้ว ก็หาเป็นที่พอพระทัย
พระเจ้าไม่

นี่เป็นหลักการสำคัญที่นำไปใช้ได้ แทนที่จะใช้เวลาโต้แย้ง ที่หลังจากชนะแล้วก็ยังไม่เกิด
ประโยชน์อะไร

บทที่ 4 หลักการโดยสังเขป

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า ข้อความพระคัมภีร์ที่มีสาระสำคัญเกี่ยวข้องกับของประทานมาจาก 4 แห่งด้วยกันคือ 1 เปโตร 4 ,เอเฟซัส 4, โรม 12 และ 1 โครินธ์ 12 เราจะวินิจฉัยสิ่งที่พึงเรียนรู้ได้จาก ข้อความทั้งสี่แห่งนี้

1 เปโตร 4: 7-11

ข้อความทั้งใน 4 แห่งนี้ เฉพาะในเปโตรเป็นตอนที่เรารู้จักได้ว่าเรียนรู้หลักการได้น้อยที่สุดเพราะสั้นกว่านั่นเอง

จุดประสงค์ 1 เปโตร เป็นหนังสือที่เขียนขึ้นเพื่อคริสเตียนที่ทนทุกข์ลำบาก เพราะความเชื่อของเขาเปโตรสอนว่า พระเจ้ายังทรงความยิ่งใหญ่ในโลกนี้ ไม่ว่าสถานการณ์ในชีวิตจะเป็นอย่างไร ทุกอย่างยังอยู่ได้บังคับของพระเจ้า พระเจ้ามีพระประสงค์ของพระองค์สำหรับเหตุการณ์ทุกอย่าง ดังนั้นการเชื่อฟังที่แท้จริงก็คือ การยอมรับสภาพการณ์ด้วยใจสรรเสริญ ข้อความที่พูดถึงของประทานนั้น เกี่ยวข้องกับการเสด็จมาของพระคริสต์ในยุคสุดท้ายว่า คริสเตียนควรจะทำอย่างไร

1. มีสติสัมปชัญญะ และสงบใจเพื่อแก้การอธิษฐาน
2. จงรักซึ่งกันและกันให้มาก
3. จงต้อนรับเลี้ยงดูซึ่งกันและกัน
4. ใช้ของประทานนั้น เพื่อประโยชน์แก่กันและกัน

สิ่งที่พูดถึง ของประทานที่บันทึกไว้ในนี้คือ

1. พุด
2. กระทำบริการ

เปโตรได้จัดของประทานไว้ 2 พวกใหญ่ ๆ คือ

พวก 1. มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพุด การพยากรณ์ ฯลฯ

พวกที่ 2. มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำบริการเช่นการรักษาโรค อัจฉริยะ การให้ ฯลฯ

หลักการสำคัญพึงเรียนรู้

1. เพราะอวสานของทุกสิ่งกำลังใกล้แล้ว ควรเร่งให้เราใช้ของประทาน (4: 11)
2. เราต้องรับผิดชอบต่อของประทานที่พระเจ้าให้ (4: 10)

3. ใจของประทานตามกำลังที่พระเจ้าประทานให้ (4: 11)

4. ของประทานที่เราใช้ ไม่ใช่เพื่อเราเอง แต่ให้พระเจ้าได้รับเกียรติ ในการทิ้งปวงโดยทางพระคริสต์ (4: 11)

เอเฟซัส 4 หนังสือเล่มนี้ มีคำสอนของประทานที่สำคัญมาก เพราะเกี่ยวข้องกับพระประสงค์อันนิรันดร์ของพระเจ้า สำหรับคริสตจักร (3: 11)

จุดประสงค์ เอเฟซัส เป็นจดหมายที่เกี่ยวข้องกับหลักการของคริสตจักร คริสตจักร ซึ่งเป็นวรกายของพระเยซูคริสตเจ้า จำเป็นอย่างยิ่งที่จะมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (4:1-16) และเพราะความเกี่ยวเนื่องกับความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนี้ ที่พระเจ้าได้ให้ของประทาน 4 อย่างแก่คริสตจักร ในอันที่จะนำเราไปสู่ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

สิ่งที่พูดถึง แม้ของประทานที่เอ่ยถึงในข้อนี้ จะหมายถึง “คน” เช่น ใช้คำว่า อัครทูต แทนที่จะเป็นความเป็นอัครทูต ผู้เผยพระวจนะ แทนที่จะเป็นการเผยพระวจนะซึ่งแสดงให้เห็นว่าเปาโลเน้นถึงของประทานในลักษณะผู้นำ อันเป็นส่วนสำคัญที่จะนำให้คริสตจักรเติบโตเป็นผู้ใหญ่

1. อัครทูต
2. ผู้เผยพระวจนะ
3. ผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ
4. ศิษยาภิบาล และอาจารย์

จะสังเกตได้ว่า ของประทานผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ ไม่ปรากฏในโรม หรือโค린ธ์ ดังนั้นจึงนับว่าเป็นของประทานในลักษณะผู้นำที่สำคัญด้วย

ส่วนศิษยาภิบาลและอาจารย์นั้น ตามหลักภาษาหมายถึงบุคคลเดี่ยว ที่มีของประทานทั้งสองอย่างซึ่งกล่าวได้ว่า เป็นศิษยาภิบาล ที่สอนได้ด้วย

หลักการสำคัญที่พึงเรียนรู้

1. พระคริสต์เสด็จสู่ที่สูงเหนือฟ้าสวรรค์ ประทานของประทานแก่มนุษย์ (4: 8, 10)
2. ของประทานที่ให้ เพื่อเตรียมธรรมิกชนให้เป็นคนที่จะรับใช้และเสริมสร้างคริสตจักรให้จำเริญขึ้น (12)
3. ของประทานนี้ ช่วยให้การเติบโตทางฝ่ายวิญญาณ เป็นผู้ใหญ่ มีเป้าหมายถึงขนาดความไพบูลย์ของพระคริสต์ (13)

4. ของประทานเหล่านี้ นำไปสู่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความเชื่อ และในความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้า (13)

โรม 12

ของประทานที่เอ่ยถึงในโรม 12 นี้ มีหลายอย่างที่ไม่ได้ปรากฏมาก่อนในที่อื่นเลย เปาโลเน้นให้เห็นว่า คริสเตียนเปรียบเหมือนอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายที่มีหน้าที่ไม่เหมือนกัน แต่ยังเป็นกายอันเดียวกันในพระคริสต์ และของประทานต่าง ๆ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการถ่อมใจด้วย มิใช่ว่าคนหนึ่งเมื่อมีของประทานอย่างหนึ่งแล้วถือว่าตนเป็นคริสเตียนระดับเหนือกว่า แท้จริงของประทานไม่ได้ขึ้นอยู่กับความเจริญทางฝ่ายจิตวิญญาณเป็นไปได้ที่คนที่เป็นคริสเตียนเนื้อหนัง แต่มีของประทานหลายอย่างได้ ดังเช่นคริสตจักรโครีนธ์เป็นต้น

จุดประสงค์ โรมเป็นจดหมายที่มีคำสอนสำคัญมากเกี่ยวกับความรอด การดำเนินชีวิตคริสเตียน ซึ่งแบ่งได้ 2 ภาค คือ บทที่ 1 ถึง 11 เป็นหลักคำสอน บทที่ 12 ถึง 16 เป็นข้อปฏิบัติ

โรม 12: 1-8 แสดงให้เห็นถึงการถวายหมุดต่อพระเจ้า หมายถึง

1. ยอมจำนนต่อพระองค์
2. การเปลี่ยนแปลงชีวิตติดต่อกันสู่ความเติบโตด้านจิตวิญญาณ
3. การแสวงหาน้ำพระทัยพระเจ้า เพื่อจะรับใช้พระองค์อย่างเหมาะสม ตามของประทานที่พระองค์ประทานให้

สิ่งที่พูดถึง

1. การเผยพระวจนะ
2. การปรนนิบัติ
3. การสั่งสอน
4. การเตือนสติ
5. การบริจจาค
6. ผู้ที่แสดงกรอบครอง
7. ผู้ที่แสดงเมตตา

หลักการสำคัญที่พึงรู้

1. เราควรตระหนักว่า ของประทานแต่ละคนอาจจะไม่เหมือนกันก็ได้ แต่จงรับใช้พระเจ้าตามของประทานที่พระองค์ทรงประทานให้
2. ใช้ของประทานตามกำลังของความเชื่อ
3. ท่าทีในการใช้ของประทานก็สำคัญ มิใช่ในลักษณะอวดตัว แต่ถ่อมตัว

1 โครินธ์ 12

ข้อความใน 1 โครินธ์ ได้ให้ความละเอียดอย่างมากที่สุดเกี่ยวกับของประทาน ตั้งแต่บทที่ 12 ถึง 14

จุดประสงค์

ในการเขียนจดหมาย 1 โครินธ์ เปาโลได้พยายามตอบปัญหาหลายอย่างภายในคริสตจักร ทั้งที่พวกนั้นถามมา และข่าวสารที่เปาโลได้รับจากคนของนาง คะโลเอ (1 โครินธ์ 1: 11)

1 โครินธ์ 12-14 ได้มีส่วนในกรณี นมัสการร่วมกันในที่สาธารณะ ในการใช้ของประทานอย่างเป็นระเบียบ

สิ่งที่พูดถึง ดูได้จากที่เปรียบเทียบในบทที่ 2

หลักการที่พึงเรียนรู้

1. จริงอยู่ที่ของประทานขึ้นอยู่กับน้ำพระทัยของพระเจ้า แล้วแต่พระวิญญาณจะให้แก่ใคร แต่อีกด้านหนึ่ง พระคัมภีร์ก็สอนให้เราแสวงหาของประทานที่ยิ่งใหญ่กว่านั้น
2. ทุกคนมีของประทาน อย่างน้อยที่สุดหนึ่งอย่าง
3. คนสองคนที่มีของประทานอย่างเดียวกันแต่อาจมีสมรรถภาพในสิ่งนั้นไม่เท่ากันก็ได้
4. ของประทานทุกอย่างมีความสำคัญต่อร่างกายของพระคริสต์ คือคริสตจักรทั้งสิ้น
5. ใช้ของประทานเพื่อเป็นพระพร และประโยชน์ แก่คริสตจักรในการเสริมสร้าง
6. ของประทานทุกอย่างจะต้องใช้ควบคู่กับความรัก จึงจะชอบพระทัยพระเจ้า

บทที่ 5 ความหมายของประธานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

เป็นเวลานานทีเดียวที่กลุ่มนักเทศน์ ในแนวอนุรักษนิยม เมื่อสอนถึง 1 โครินธ์บทที่ 12 ก็จะไม่พลิกพระคัมภีร์ข้ามไป หรือ ไม่ก็พูดอย่างขอไปที ทางออกที่นิยมมากที่สุดคือ ยุคของประธานสิ้นสุดลงแล้ว เมื่อเรามีพระคัมภีร์ครบ 66 เล่ม หรือ ไม่ก็ คริสตจักรที่เติบโตแล้วจะไม่มีของประธาน 1 โครินธ์อีก เพราะไม่มีความจำเป็นแล้ว

ซึ่งนับได้ว่าเป็นเรื่องน่าสลดใจอย่างสุดซึ้ง ที่เราได้มองข้ามสิ่งสำคัญยิ่งเหล่านี้ไปเป็นเวลาหลายศตวรรษ

บางครั้งคริสเตียนก็ลดความหมายของประธานให้อยู่เฉพาะสิ่งที่เราประสบพบเห็น หรือ อธิบายได้เช่น การอัศจรรย์ คือการบังเกิดใหม่ เท่านั้นเอง แต่ไม่ยอมขยายความเท่ากับความหมายของคำนั้นจริง ๆ

ของประธานที่เอ่ยถึงในพระคัมภีร์ ทั้ง 4 ตอนมีประมาณ 17 อย่าง ที่ต้องใช้คำว่า “*ประมาณ*” เพราะบางคนอาจบอกว่ามี 18 หรือ 19 อย่างแล้ว แต่การตีความหมายว่าของประธานนั้น เหมือนกันหรือต่างกัน เช่น บางคนบอกว่า ของประธานผู้ครอบครอง (GOVERNMENTS) เป็นอย่างเดียวกันกับ ผู้ครอบครอง (RULERS) และศิษยาภิบาล อาจารย์ (PASTOR/TEACHER) ของประธานประมาณ 17 อย่างที่กล่าวถึงใน 4 ตอนของพระคัมภีร์ มักไม่มีข้อขัดแย้งมากนัก โดยมากความหมายของสิ่งนั้นก็ชัดเจนอยู่ในตัวเอง แต่สิ่งที่ขัดกันในกลุ่มผู้รู้พระคัมภีร์ คือของประธาน 9 อย่างที่เอ่ยถึงใน 1 โครินธ์ 12:8-10 ซึ่งเพื่อความกระจ่างแจ้ง และเป็นแนวทางในการเข้าใจบ้าง เราจะศึกษาในของประธาน 9 อย่างนี้ โดยละเอียด

ของประธาน 9 อย่างนี้ เพื่อความสะดวก เราอาจจัดได้ 3 กลุ่มใหญ่คือ

1. ที่เกี่ยวกับการพูด ได้แก่ การเผยพระวจนะภาษาแปลก ๆ การแปล
2. ที่เกี่ยวกับการกระทำ รักษาโรค ทำอิทธิฤทธิ์ ความเชื่อ
3. ที่เกี่ยวกับการรู้ สังกตวิญญาน ความรู้สติปัญญา

1. ที่เกี่ยวกับการพูด

ก. ภาษาแปลก ๆ ในศตวรรษนี้ ปรากฏการณ์ด้านของประธานที่เด่นที่สุด เห็นจะไม่มีอะไรเกินไปกว่าของประธานด้านภาษาแปลกๆ หนังสือของพะเนินได้เขียนอธิบาย เรื่องนี้ไว้อย่างมากมาย แต่ความกระจ่างแจ้งนั้น ดูเหมือนจะยังไม่ถึงไหน

ของประทานภาษาแปลก ๆ ซึ่งถ้าจะถอดจากภาษาเดิมแล้วคือ “ชนิดของลิ้น” (KINDS OF TONGUES) เป็นความสามารถที่จะพูดภาษาที่คนพูดยังไม่เคยเรียนหรือคนพูดเองก็ไม่เข้าใจ ซึ่งจำแนกได้ 2 อย่าง

1. เป็นการพูดอีกภาษาหนึ่ง ที่คนอื่นเข้าใจเป็นภาษาของมนุษย์จริง ๆ โดยที่ผู้พูดไม่เคยเรียนภาษานั้นมาก่อน ดังเหตุการณ์ที่ปรากฏในกิจการ 2: 1-12

2. เป็นการพูดที่คนอื่นไม่เข้าใจ ถ้าหากเป็นในที่ประชุมก็ต้องอาศัยการแปล ซึ่งภาษาแปลก ๆ ในลักษณะนี้ ที่เอ่ยถึงใน 1 โครินธ์ 14: 7-11

ดังนั้นภาษาแปลก อาจเป็นภาษา (แบบที่ 1) หรือไม่เป็นภาษา (แบบที่ 2) ก็ได้ อย่างไรก็ตามของประทานนี้อยู่ใต้การควบคุมของมนุษย์ด้วย คือคนที่มิของประทานนี้ สามารถบังคับตัวเองได้จะพูดหรือไม่พูดมิฉะนั้นแล้วก็จะเป็นการไร้ประโยชน์ที่เปาโลสั่งคริสเตียนชาวโครินธ์ อย่าพูดภาษาแปลก ๆ ถ้าไม่มีคนแปล ในที่ประชุม

จุดประสงค์

1. ทำให้คริสเตียน สามารถพูดกับพระเจ้าได้ในการอธิษฐาน “เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดภาษาแปลก ๆ ได้ ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า เพราะว่ามีมนุษย์คนใดเข้าใจได้ แต่เขาพูดเป็นความล้ำลึกฝ่ายพระวิญญาณ” (1 โครินธ์ 14:2) ของประทานภาษาแปลก ๆ เปิดมิติใหม่แก่คริสเตียนที่จะอธิษฐานติดสนิทอยู่กับพระเจ้า ซึ่งเวลาที่ผ่านไปจะไม่เป็นปัญหา ทุกวันนี้เช่นกันของประทานภาษาแปลก ๆ ช่วยให้เราอธิษฐานอย่างมีเสรีภาพ ภายใต้การนำของพระวิญญาณ

2. ภาษาแปลก ๆ ช่วยให้เราสรรเสริญสดุดีพระเจ้าได้จากห้วงลึกของหัวใจ เหตุการณ์ในบ้านโครินธ์ ยืนยันได้เป็นอย่างดี “คนเหล่านั้นพูดภาษาต่าง ๆ และยกย่องสรรเสริญพระเจ้า”

(กิจการ 10: 46)

ในการประชุมที่มีการสำแดงถึงของประทานนี้ มักจะมีการสรรเสริญพระเจ้า และยกย่องพระองค์มากด้วยในกิจการ 2 ก็เช่นกัน “เราทั้งหลายต่างก็ได้ยินคนเหล่านั้นกล่าวถึง มหรรณกิจของพระเจ้า ตามภาษาของเราเอง”

อาจเป็นไปได้ที่อาจารย์เปาโล สอนเราให้ร้องเพลงสรรเสริญ (ที่ดูน่าจะแปลตรงจากภาษาเดิมว่า ร้องเพลงฝ่ายจิตวิญญาณ (SPIRITUAL SONGS) ในเอเฟซัส 5:19 และ โคลโลสี 3:16 หมายถึงเพลงในลักษณะภาษาแปลกก็ได้)

3. ของประทานภาษาแปลก ๆ ช่วยให้คุณนั้นเจริญเติบโตขึ้น (1 โครินธ์ 14: 4) กล่าวว่า “ฝ่ายคนที่พูดภาษาแปลก ๆ นั้นก็ทำให้ตนเองเจริญฝ่ายเดียว” ไม่น่าแปลกใจเลยที่คนที่มิใช่ของประทานนี้จะเจริญขึ้นเพราะเมื่อเรคิดถึงสนิทกับพระเจ้ามากขึ้น อธิษฐานมากขึ้น สรรเสริญยกย่องพระเจ้ามากขึ้น ก็จะมีผลที่ดีสะท้อนต่อชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของเรา

ดังนั้น คริสเตียนไม่ควรจะดูถูกของประทานของพระเจ้าไม่ว่าจะเป็นภาษาแปลก การรักษาโรคอะไรก็แล้วแต่ ขอให้ใช้ถูกต้องตามหลักของพระคัมภีร์ ถวายเกียรติแก่พระเจ้า

หลักการสำคัญเกี่ยวกับภาษาแปลก ๆ

หลักการส่วนใหญ่เกี่ยวกับภาษาแปลก ๆ เปาโลได้สรุปไว้เป็นอย่างดีใน 1 โครินธ์ บทที่ 14 เช่น

1. ท่านจงกระทำทุกอย่างเพื่อให้เขาจำเริญขึ้น
2. ในคริสตจักรจะพูดได้มากที่สุด 3 คน
3. ให้พูดทีละคนและให้อีกคนหนึ่งแปล
4. ถ้าไม่มีใครแปล ให้คนเหล่านั้นเงียบในที่ประชุม และให้พูดกับตัวเอง และพูดต่อพระเจ้า
5. คนที่พูดได้ควรจะอธิษฐานขอให้แปลได้ด้วย
6. ทำทุกอย่างให้มีระเบียบ อย่าวุ่นวายแบบไม่ถวายสง่าราศีแก่พระเจ้า

ข้อพึงสังวรในปัจจุบัน

1. ระวังการรอดตัว บางคนที่มีของประทานภาษาแปลกๆ แล้วมองดูคริสเตียนที่ไม่พูดเป็นคริสเตียนคือยกว่า ต่ำกว่า (เกรด 2) ซึ่งเป็นการรอดตัว และเข้าใจผิด เพราะที่ไม่ใช่คริสเตียนทุกคนพูดภาษาแปลก ๆ ได้ จาก 1 โครินธ์ 12: 29-30 คำตอบทุกคำคือ “ไม่” ในภาษาเดิมนั้นยังชัดเจนเป็นคำถามที่ตั้งขึ้น โดยต้องการคำตอบที่ปฏิเสธ

2. ให้มีความเป็นระเบียบ ไม่ใช่วุ่นวายจนคนอื่นสะดุด “เพราะว่าพระเจ้าไม่ใช่พระเจ้าแห่งการวุ่นวายแต่ทรงเป็นพระเจ้าแห่งสันติสุข” (1 โครินธ์ 14:33)

อย่าให้เราได้รับพระวิญญูณจนถึงขนาดนอนกลิ้งอยู่กลางพื้น เป็นเหตุให้กระโปรงถลอกขึ้นจนเรากลายเป็น “ดาวยั่ว” ท่ามกลางที่ประชุม

3. คนที่อยากได้ของประทานภาษาแปลก ๆ ควรจะพร้อมที่จะอธิษฐานขอให้แปลได้ด้วย

1 โครินธ์ 14: 13 ถ้าหากเรายังไม่พร้อมอธิษฐานขอให้แปลได้ ก็ไม่ควรขอให้พูดได้ สรุปร่าง ๆ ว่าถ้าอยากได้พูด ก็ควรจะพร้อมที่จะอธิษฐานขอให้แปลได้ด้วย

4. อย่าห้ามการพูดภาษาแปลก ๆ คริสตจักรหลายแห่งมีกฎหมายห้ามการพูดภาษาแปลก ๆ ใช้ตามกฎใน 1 โครินธ์ 14 เราควรขอบคุณพระเจ้าแทนที่จะห้าม จริงอยู่ คริสตจักรที่ไม่เคยมีประสบการณ์ด้านนี้มาก่อนเมื่อมีคนหนึ่งยืนขึ้นพูดภาษาแปลก ๆ อาจไม่มีใครแปล เพราะยังไม่รู้ หรือไม่แน่ใจ แต่เมื่อได้รับคำสอนก็อาจยืนขึ้นแปลตามที่พระวิญญาณทรงนำ ดังนั้นควรหนุนใจกันและกันในเรื่องนี้

5. อย่าให้ความอยากพูดภาษาแปลก ๆ ของเราชักนำเราจนเราพูดออกมาด้วยเนื้อหนัง มีคริสเตียนจำนวนไม่น้อย ที่ถูกรบกวนจิตใจทางด้านนี้ เช่น นายคำไปในกลุ่มคริสเตียนที่เน้นในเรื่องนี้ คนรอบข้างนายคำส่วนมากพูดภาษาแปลก ๆ ทำให้นายคำรู้สึกเคอะเขิน ในที่สุดเพื่อจะเข่าวางไปพูดคุยกับเขาได้ นายคำจึงพยายามพูดบ้างโดยเลียนเสียง หมู หมา เป็ด ไก่ เล่นละคร ไปตามเพลง เช่นนี้ไม่ดีแน่ โดยเฉพาะชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของนายคำเอง คนที่พยายามแกล้งทำหรือพูดภาษาแปลก ๆ โดยเนื้อหนัง เกรงว่าจะเป็นการล้อเล่นกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งมันไม่ควรอย่างยิ่ง ถ้าอยากเป็นคริสเตียนที่พระเจ้าใช้ อย่าได้หลู่พระเกียรติของพระวิญญาณบริสุทธิ์เด็ดขาด

ผู้ใหญ่ที่ข้าพเจ้านับถือมากคนหนึ่งเคยบอกว่าถ้ามีคนพูดภาษาแปลก 100 คน ในจำนวนนี้
10 คนจะพูดจากพระวิญญาณ
10 คนจะพูดจากผี
10 คนจะพูดจากเนื้อหนัง
ข้าพเจ้าอยากจะทำสติดีนี้ผิด แต่ก็เป็นการเตือนใจคริสเตียนทั้งหลาย เป็นอย่างดีว่าให้ระวังเนื้อหนังและผีด้วย

2. ของประทานแปลภาษาแปลก ๆ

คำที่ใช้ในที่นี้ไม่เชิงการแปล (TRANSLATION) แต่ในเชิงตีความหมาย (INTERPRETATION) มากกว่าดังนั้นการแปลก็คือ สามารถที่จะให้เนื้อความที่ได้พูดไว้ในภาษาแปลก ๆ

การแปลนี้ ไม่ใช่การให้ในลักษณะคำต่อคำ แต่เอาความหมายสำคัญออกมา ดังนั้นคนที่แปลแต่ละคนอาจจะไม่สร้างประโยคเหมือนกัน แต่ก็ยังแปลในความหมายเดียวกัน

ยกตัวอย่างเช่น
คนที่ 1 แปลว่า “พระเจ้าตรัสว่า เราจะอยู่กับเจ้าทั้งบนภูเขาและหavelik”

คนที่ 2 แปลว่า “พระเจ้าพูดว่า เราจะไม่ทิ้งท่านคนเดียวทั้งที่สูงและต่ำ”

คนที่ 3 แปลว่า “พระเจ้าจะสถิตกับท่านเสมอ ทั้งในความสูงความลึก”³

คนที่แปลภาษาแปลก ๆ นั้น โดยปกติก็ไม่เข้าใจในภาษานั้นเช่นกัน แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำให้เราารู้สึกที่จะตีความหมาย ดังนั้นเราจึงเห็นว่าการแปลก็ใช้ความเชื่อมากทีเดียว

ในกรณีเรื่องแปลนี้ก็เช่นเดียวกัน บางครั้งก็เป็นการยากที่จะพิสูจน์ว่าคำแปลนั้นมาจากพระเจ้า หรือจากอย่างอื่น ซึ่งเราจะพูดเรื่องนี้มากขึ้นเมื่อถึงเรื่องสังเกตวิญญาณ

คนที่มิชอบประทานการพูดภาษาแปลก ๆ เปาโลหนุนใจให้ขอของประทานด้านการแปลด้วย ซึ่งจะช่วยคริสตจักรทั้งทางด้านอารมณ์ และความเข้าใจ ทำให้คริสตจักรจำเจริญขึ้น

ในบทที่ 14 นี้ จะเป็นแนวและหลักยึดในการปฏิบัติทั้งการพูดและแปล เป็นของประทานแท้จริงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ ถ้าใช้ส่วนตัวก็จะช่วยตัวเองให้จำเจริญขึ้น และเมื่อใช้ในที่ประชุมการพูดต้องควบกับการแปล และพูดทีละคน และไม่เกิน 3 ถ้ามีคนแปล ถ้าไม่มีก็ไม่พูด (ข้อ 27)

ส่วนข้อ 34 ที่ว่า “จงให้พวกผู้หญิงนั่งเสียในที่ประชุม” หากว่าคูบริบท (CONTEXT) แล้ว ข้าพเจ้ามีแนวโน้มเชื่อว่า ไม่ใช่เมื่อผู้หญิงเข้าโบสถ์แล้ว จะทักทายใครไม่ได้ ต้องปิดปากเงียบ หรือร้อง

---

³ (ตัวอย่างนี้เป็นของ DENNIS J.BENNETT จากบทความ THE GIFTS OF THE HOLY SPIRIT)

เพลงไม่ได้หรือออกมาประกาศข่าวคริสตจักรก็ไม่ได้ แต่ในบริบทนี้ ควรจะหมายถึง ห้ามผู้หญิงพูดภาษาแปลก ๆ ในที่ประชุม เพราะบทที่ 14 เป็นกฎที่เปาโลวางเกี่ยวกับการพูดภาษาแปลก ๆ ทั้งบท

3. ของประทานผู้เผยวจนะ

ผู้เผยพระวจนะกับศาสดาพยากรณ์ นั้นแปลมาจากภาษาเดิมคำเดียวกัน และก่อนนี้เราใช้ศาสดาพยากรณ์มากกว่า จึงมีความโน้มเอียงที่จะเข้าใจความหมายในด้านพยากรณ์ หรือบอกเรื่องราวในอนาคตเพียงอย่างเดียว

แท้จริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ คำนี้โดยเนื้อแท้แล้วคือ “เป็นผู้พูดแทนพระเจ้า” พุดง่าย ๆ ว่าอยู่กลางระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า เมื่อพระเจ้าบอกอะไรแก่เขาเขาก็นำมาบอกแก่มนุษย์ ซึ่งสิ่งที่เขาบอกหรือประกาศนั้นบางครั้งก็เป็นเรื่องที่จะเกิดขึ้นในอนาคต บางครั้งก็เป็นการตักเตือนว่ากล่าวให้รู้สึกสำนึกผิดที่ปรากฏในสมัยของเฮเรมีเย่เป็นต้น (1 โครินธ์ 14:4, 24, 31)

ในพระคัมภีร์ใหม่ ของประทานด้านเผยวจนะเริ่มต้นตัวอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ซบเซามากกว่า 400 ปี ตั้งแต่สมัยของมาลาคี เมื่อถึงยุคคริสตจักรก็มีการเผยวจนะอย่างกว้างขวางทั้งหญิงและชาย “ในคราวนั้นเราจะเทฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณของเราบนทาสทาสีของเราและคนเหล่านั้นจะกล่าวคำพยากรณ์” (กิจการ 2:18) “ฟิลิปมีบุตรหญิงพรหมจารีสี่คนซึ่งเป็นผู้ทำนาย” (กิจการ 21:9) ซึ่งมีอยู่ทั่วไป เช่น เยรูซาเล็ม ซีซาเรีย อันติโอเกีย (กิจการ 11:27, 13:1, โรม 12:6)

สิ่งที่น่าสังเกต 2 อย่างเกี่ยวกับการเผยวจนะ

1. การเผยวจนะ คือการได้รับคำพูดจากพระเจ้าโดยตรง และอาศัยปากของผู้ทาสของพระองค์พูดออกมา การเผยวจนะเป็นคำพูดที่เข้าใจได้ โดยไม่ต้องอาศัยของประทานด้านการแปล

ดังนั้น ข้อได้เปรียบของการเผยวจนะต่อภาษาแปลก ๆ ก็อยู่ที่นี้ การเผยวจนะมีส่วนช่วยด้านความคิด ความเข้าใจ ทำให้คนอื่นที่อยู่รอบข้างเข้าใจ และอัศจรรย์ต่อการตรัสของพระเจ้าต่อเขาโดยตรง ดังนั้นการเผยวจนะจึงเป็นการเสริมสร้างคริสตจักร (1 โครินธ์ 14: 4, 24)

2. ได้มีการนิยามตีความหมายอย่างกว้างขวางในวงการคริสเตียนทั่วไปว่า

การเผยวจนะ คือ การเทศนา

การเผยวจนะ คือ การสอน

การตีความหมายในลักษณะนี้ ออกจะขัดกับพระคัมภีร์ใหม่แน่ ๆ เพราะคนในศตวรรษแรกนั้น เมื่อเขาได้ยิน เขาว่านั่นเป็นการเทศนาหรือการสอน หรือการพยากรณ์ ผู้เผยวณะกับอาจารย์ (ผู้สอน) ต่างกันแน่ในการจำแนกของพระคัมภีร์ใหม่ (กิจการ 13: 1 และ 1 โครินธ์ 12:29)

การเทศนานั้น เราเตรียมคำเทศน์ โดยอาศัยการทรงนำของพระวิญญาณ และนำไปเทศน์โดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ส่วนการเผยวณะนั้น พระเจ้าตรัสผ่านทางผู้รับใช้ของพระองค์โดยตรง คนนั้นไม่ได้คิดหรือตระเตรียมมาก่อนในสิ่งที่เขาจะพูด

ในขณะที่เดียวกันเราไม่อาจปฏิเสธได้ตลอดเช่นกันว่า ในการเผยวณะไม่มีการสอนหรือการเทศนาเลย ในแง่ที่ว่า การสอนคือการเพิ่มการรู้ข้อมูล (TO INFORM) และการเทศนาคือการชักจูงท้าทายให้กระทำ (TO CHALLENGE)

ในการเผยวณะอาจมีส่วนในลักษณะการสอนหรือการเทศน์ประกอบอยู่ด้วย แต่การที่จะตั้งกฎว่าการเผยวณะเท่ากับการเทศน์หรือการสอนเท่านั้น จะขัดความจริงในพระคัมภีร์ใหม่

ประโยชน์ของการเผยพระวณะ

1. ทำให้คนที่ไม่เชื่อรู้สึกสำนึก “แต่ถ้าทุกคนเผยพระวณะ คนที่ไม่เชื่อหรือคนที่รู้ไม่ถึงเข้ามาทุกคนก็จะทำให้เขาพิจารณาจิตใจของตนเอง” ดังนั้นการเผยพระวณะ จึงอาจนำคนนอกเข้ามาสู่รั้วพระคุณของพระเจ้า (1 โครินธ์ 14:24)

2. ทำให้ได้ความรู้และความสนใจ “เพราะว่าท่านเผยพระวณะได้ที่ละคน เพื่อให้ทุกคนได้ความรู้ และได้รับความสนใจ” (1 โครินธ์ 14:31) สิ่งที่คริสเตียนเผยวณะออกมา ภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์อาจอยู่ในลักษณะความรู้ ยกตัวอย่าง เช่น การชี้ถึงความบาปที่ซ่อนเร้นอยู่ เป็นเหตุให้คริสตจักรไม่เจริญ หรือการบอกให้ทราบถึงเหตุการณ์ในอนาคตเป็นต้น เช่น “คราวนั้นมีพวกผู้เผยพระวณะลงมาจากกรุงเยรูซาเล็มจะไปยังเมืองอันทิโอก ฝ่ายผู้หนึ่งในจำนวนนั้นชื่อ อากาบัส ได้ลุกขึ้นแสดงโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ว่าจะบังเกิดการกันดารอาหารอย่างยิ่งทั่วแผ่นดินโลก การกันดารอาหารนั้นได้บังเกิดขึ้นในรัชสมัยจักรพรรดิคลาวดิอัส พวกเขาทุกคนจึงตกลงใจว่า จะเรียกรักกันตามกำลังฝากไปช่วยบรรเทาทุกข์พวกพี่น้องอยู่ในแคว้นยูเดีย เขาจึงได้ทำดังนั้น และฝากไปกับบารนาบัส และเขาโลเพื่อนำไปให้พวกผู้ปกครอง” (กิจการ 11:27-30)

ในบางครั้งก็อยู่ในลักษณะการหนุนใจ เช่น คำพยากรณ์ของเศคาริยาห์ ในลูกา บทที่ 1 ข้อ 67 ถึง 79 ซึ่งคนที่ได้ยินคำเผยวณะดังกล่าว ก็จะได้รับ ความหนุนใจอย่างมาก เฉพาะอย่างยิ่งชาติยูดาห์ที่ตก

อยู่ภายใต้การปกครองของโรมันในขณะนั้น ได้รับคำหนุนใจ ถึงพระเจ้าแห่งอิสราเอลที่ไม่เคยทอดทิ้ง
ประชากรของพระองค์เลย

4. ของประทานรักษาคนป่วย

ในยุคนี้ความสับสนอลหม่านของการรักษาโรคให้หาย ทวีความรุนแรงด้านการขัดแย้งมากขึ้น
มีผู้เสนอพรรณณะต่าง ๆ เช่น

1. **ของประทานรักษาคนป่วย** ลึกลับสุดแล้วในยุคแรก เพราะถ้าของประทานการรักษาคนป่วย
ยังมีอยู่จริง ความจำเป็นทางด้านโรงพยาบาล หมอ คลินิก ก็ต้องหมดไป สมมติว่า อาจารย์ ก. มีของ
ประทานทางด้านนี้จริง ใครป่วยด้วยโรคอะไรก็แล้วแต่ ให้มาหาอาจารย์ ก. วางมือ โรคก็จะหาย เมื่อ
เป็นเช่นนี้แล้วคริสตจักรจะต้องเจริญขึ้น โรงพยาบาลจะค่อย ๆ ยุบลงเพราะการรักษากับอาจารย์ ก. ง่าย
กว่า ไม่ต้องให้เลือด ไม่ต้องฉีดยา ไม่ต้องผ่าตัด เพียงวางมือโรคก็จะหาย ถ้าหากคริสเตียนที่มีของ
ประทานรักษาคนป่วยได้สัก 10 คน ประเทศไทยก็ไม่จำเป็นต้องใช้หมอแล้ว แต่สภาพที่เราเห็นนั้น
โรงพยาบาลก็ต้องสร้างมากขึ้น ทั้งหมอและพยาบาลเราผลิตกันไม่ทัน ดังนั้น เราแน่ใจว่าของประทานนี้
หมดลงแล้ว

2. **พวกที่เชื่อว่าพระเจ้าเปลี่ยนนโยบาย** ในสมัยแรกเป็นเพราะวิทยาศาสตร์ยังไม่เจริญ มนุษย์
ต้องพึ่งฤทธิ์เดชของพระเจ้ามาก แต่ทุกวันนี้สภาพการณ์เหล่านั้นได้เปลี่ยนแปลงไป พระเจ้าได้ขึ้นชื่อว่า
เป็นผู้สร้างทุกอย่างไม่ใช่หรือ ด้วยยาต่าง ๆ ก็ล้วนเกิดจากฝีมือพระหัตถ์ของพระเจ้าทั้งสิ้น ดังนั้น การรักษา
จากพระหัตถ์ของพระเจ้าโดยตรง จะต่างจากการรักษาจากสิ่งที่เกิดจากฝีมือพระหัตถ์ของพระเจ้าตรงไหน
เพราะยังงี้ก็ยังขึ้นชื่อว่ารักษาจากสิ่งที่มาจากพระเจ้าทั้งสองอย่าง
ดังนั้นคริสเตียนควรใช้ยา และอธิษฐานขอพระเจ้าให้ทรงนำให้ยาถูกต้องกับชนิดของโรคนั้น เพื่อ
โรคนั้นจะได้หาย

สรุปว่า ในยุคนั้นแทนที่พระเจ้าจะรักษาเราโดยตรง พระองค์รักษาเราผ่านทางยา

3. **พระเจ้ายังใช้วิธีเดิมอยู่** พระองค์สั่งว่า “จงรักษาคนป่วย” (มัทธิว 10:8) พระเยซูเหมือนเดิม
เมื่อวานนี้ วันนี้ และสืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์ ดังนั้นพระองค์จะเปลี่ยนวิธีไม่ได้ พระเจ้ายังรักษาเราอยู่ถ้าเรา
เชื่อในพระองค์จริง ๆ คนที่รักษาด้วยการวางมือและกินยาด้วยนี่เป็นผู้ขาดความเชื่อ หรือภายในจิตใจ
โกลเด เหยียบเรือสองแคม จะพึ่งยาและพระเจ้าทั้งสองอย่างไม่ได้ ต้องถามตัวเองว่า พระเจ้ายิ่งใหญ่
พอที่จะรักษาโดยไม่ต้องใช้ยาได้หรือไม่ ถ้าตอบว่าได้ จงเอายาโยนทิ้ง พึ่งในพระเจ้าเท่านั้น เพราะเมื่อ

ท่านหายโรค ท่านจะสามารถถวายเกียรติยศทั้งหมดแก่พระเจ้า แต่ถ้าท่านกินยาแล้วหายเกียรติยศนั้นจะ ถูกแบ่งครึ่ง เราต้องรู้แน่ ๆ ว่าพระเจ้าไม่แบ่งสง่าราศีเกียรติยศให้อะไรเลย

ผู้ที่ยึดหลักนี้ อาจไม่สามารถอธิบายหลักนี้ได้แจ่มชัด แต่ผลที่แสดงออกมักเป็นในลักษณะ *ไม่ยอมกินยาไม่เชื่อฟังหมอ*

4. พระเจ้ารักษาจิตใจมีผลต่อร่างกาย แนวความคิดนี้นับเป็นที่นิยมอย่างมาก โดยเฉพาะกลุ่มที่ เรียกตนเองว่า ปฏิรูป (Reform)

อาจจะน้อยมาก หรือกล่าวได้ว่าไม่มีเลย ที่การรักษาโรคจะเป็นในลักษณะคนขาดวินัยมือด้วน เมื่อวางมืออธิษฐาน จะเกิดการงอกออกมาหายเป็นปกติ ไม่สบายปวดท้อง เป็นมะเร็งบางแห่ง

คนป่วยอาจแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. พวกที่ป่วยทางร่างกายจริง ๆ มีเชื้อโรคเข้าไปอยู่ภายใน หรือเกิดภาวะไม่สมดุลบางอย่าง
2. เป็นพวกที่ป่วยทางจิตใจ ยังผลให้แสดงออกมาทางร่างกาย

ทางการแพทย์ทุกวันนี้ วิจัยแล้วว่า คนป่วยที่ไปหาหมอตามโรงพยาบาลนั้น ความจริง 80 % ป่วยทางจิตใจ ไม่ใช่ป่วยทางร่างกาย เมื่อจิตใจไม่สบายคิดมาก นอนไม่หลับ ก็มีผลต่อร่างกายได้ ดังนั้น เมื่อคนนั้นมา ขอให้มีการอธิษฐานเพื่อเขา เขามีโอกาสสารภาพผิด มีโอกาสมอบสิ่งที่กังวลไว้ในพระหัตถ์พระเจ้า มีความเชื่อมั่นเข้ามาแทนที่ เมื่อสุขภาพจิตดีขึ้นเพราะการเข้าหาพระเจ้า และการอธิษฐาน ก็มีผลทำให้ร่างกายหายจากโรคได้

ในพระคัมภีร์ชี้ให้เห็นว่า การรักษาทางจิตใจสำคัญและทำให้ร่างกายหายป่วยได้ ถ้าจิตใจเชื่อศรัทธาในพระเจ้า มีความสันติสุข ยินดี มาแทนที่

พระคัมภีร์ต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ ล้วนน่าคิดทั้งสิ้น ถ้าหากเราจะใช้ความรอบคอบ และพิจารณาด้วยใจเป็นธรรมแล้วเราจะรู้สึกได้ว่าทุกฝ่ายล้วนมีเหตุผล แต่เหตุผลที่เราจะยึดถือเป็นบรรทัดฐานแท้จริงนั้น ก็ยังต้องมาจากพระคัมภีร์

พระคัมภีร์สอนอย่างไรเกี่ยวกับการรักษาคนป่วย

1. เราจะพบในหนังสือกิตติคุณบ่อยครั้งที่พระเยซูคริสต์รักษาคนป่วยให้หายโรค คนตายให้ฟื้นขึ้น คนตาบอดให้เห็น คนแขนลีบให้เป็นปกติ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าโรคต่าง ๆ ในแต่ละลักษณะล้วนไม่มีเหนือกว่าอำนาจของพระเจ้าเลย

2. ในการรักษาโรคให้หาย ความเชื่อของผู้ป่วยมีส่วนสำคัญด้วย หรือไม่ก็ผู้เกี่ยวข้องกับผู้ป่วย คนโรคเรื้อน มาหาด้วยความเชื่อ (มัทธิว 8: 2)

นายร้อย แสดงความเชื่อใหญ่แทนบ่าว (มัทธิว 8: 10)

คนง่อยที่ถูกห้าม พระเยซูทรงเห็นความเชื่อของเขาทั้งหลาย (มัทธิว 9: 2)

หญิงเป็นโรคตกโลหิต แต่ต้องฉลองพระองค์ด้วยความเชื่อ (มัทธิว 9: 21)

คนตาบอดสองคน มาหาพร้อมบอกว่า ข้าพระองค์เชื่อ (มัทธิว 9: 28)

3. ยากอบ 5: 14 สอนแน่นอนถึงการอธิษฐานด้วยความเชื่อในการรักษาคนป่วย “มีผู้ใดในพวกท่านเจ็บป่วยหรือ จงให้ผู้นั้นเชยบุตรคาผู้ปกครองของคริสตจักรมา และให้ท่านเหล่านั้นอธิษฐานเพื่อเขา และเจิมเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า และการอธิษฐานด้วยความเชื่อจะช่วยให้ผู้ป่วยรอดชีวิต และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดให้เขาหายโรค และถ้าเขาได้กระทำความผิด พระองค์ก็จะทรงโปรดอภัยให้” (ยากอบ 5:14-15)

4. อัครทูตเองก็ไม่สามารถรักษาคนป่วยให้หายได้ ในบางครั้ง เพราะพระเจ้าไม่อยู่ได้เงื่อนงำที่จะรักษาเสมอ พระองค์อาจมีแผนการอื่นในชีวิตก็ได้

เปาโลเองจำต้องจากโตรฟีมาส ที่เมืองมิเลทัส ในขณะที่โตรฟีมาสยังป่วยอยู่ (2 โครินธ์ 4: 20)

ดูเหมือนเปาโลไม่สามารถทำอะไรได้ เกี่ยวกับการป่วยของเอปาโฟรดิทัส (ฟิลิปปี 2: 25-27)

ของประทานการรักษาคนป่วยที่พระเจ้าให้แก่บางคนนั้น เพื่อเขาจะเป็นช่องทางที่พระเจ้าจะสำแดงความเมตตาคุณแก่คนป่วย ไม่ใช่ทุกคนมีของประทานนี้ แต่ปรากฏการณ์การรักษาโรคปรากฏมากขึ้น โดยเฉพาะเอเชีย และแอฟริกา ผู้ที่มีของประทานนี้ควรที่จะนำมาใช้ให้เหมาะสมตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เพื่อเสริมสร้างคริสตจักรให้เจริญขึ้น

เปาโลแนะนำให้ทิโมธีดื่มเหล้าองุ่นบ้าง เพื่อรักษาโรคกระเพาะอาหารของเขา (1 ทิโมธี 5: 23)

5. ในความเจ็บป่วย และพระเจ้าให้เราเป็นโรคนั้น แม้เราจะขอให้พระองค์รักษาแล้วก็ตาม แสดงให้เห็นว่าพระองค์อาจมีพระประสงค์ที่เหนือกว่า ใน 2 โครินธ์ 12: 7-9 เปาโลขอให้พระเจ้าเอาหนามนั้นออกถึง 3 ครั้ง แต่พระเจ้าไม่ได้ทำตามคำขอของเปาโล แต่กลับตอบว่า พระคุณของพระเจ้าเพียงพอสำหรับเขา เพราะความอ่อนแอมีที่ไหน เศษของเราก็มักมีฤทธิ์ขึ้นเต็มขนาดที่นั่น

สิ่งที่ควรระวัง

1. หลักของพระคัมภีร์ในข้อ 4 และ 5 ควรเตือนเราด้วยในการสร้างทัศนคติที่สมดุลย์ ว่า พระเจ้าไม่จำเป็นต้องรักษาทุกครั้ง

บางคนเห็นว่า เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะรักษาทุกโรคให้หาย “ทุกคน” คำสอนนี้ขัดกับหลักในพระคัมภีร์แน่

2. บางครั้งอันตราย ถ้าคนที่กลับเป็นคริสเตียนมีเจตนาธรรมณ์ เพื่อหายโรคเท่านั้น ไม่ได้คิดที่จะยอมให้พระคริสต์เป็นเอกในชีวิตเขาในลักษณะนี้ เราจะมีคริสตจักรที่อ้วน (มีคนมาก) แต่ไม่ใช่คริสตจักรแข็งแรง (ทุกคนมีคุณภาพ)

ของประทานการรักษาคนป่วย ที่พระเจ้าให้แก่บางคนนั้น เพื่อเขาจะเป็นช่องทางที่พระเจ้าสำแดงความเมตตากรุณาแก่คนป่วย ไม่ใช่ทุกคนจะมีของประทานนี้แต่ปรากฏการณ์รักษาโรคปรากฏมากขึ้น โดยเฉพาะเอเชีย และแอฟริกา ผู้ที่มีของประทานนี้ควรที่จะนำมาใช้เหมาะสมตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เพื่อเสริมสร้างคริสตจักรให้จำเริญขึ้น

5. ของประทานทำการอิทธิฤทธิ์

การทำอิทธิฤทธิ์ หรือมหัศจรรย์ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาในพระคัมภีร์เดิมและใหม่ เช่นเอเลียห์ เรียกไฟลงจากฟ้า ทำให้คนตายฟื้น ในพระคัมภีร์ใหม่ พระคริสต์ทำน้ำให้เป็นเหล้าองุ่น ขับผีออก เดินบนน้ำ เป็นต้น

ในยุคนี้สิ่งอัศจรรย์ด้านการทำอิทธิฤทธิ์ ปรากฏน้อยมาก เมื่อเทียบกับ การพูดภาษาแปลก และการรักษาโรค เราเคยได้ยินข่าวมีการอธิษฐานขอพระเจ้าเปลี่ยนน้ำเป็นน้ำองุ่นในอินโดนีเซีย แต่จะมีหลักฐานมากน้อยนั้นก็พูดยาก

ของประทานนี้ ไม่จำเป็นต้องพัฒนา เช่นการสอน ท่านทำการอัศจรรย์ได้หรือไม่ได้เท่านั้น หนึ่ง แม้ปรากฏการณ์ด้านนี้จะน้อย ก็ไม่ได้หมายความว่าหมดไป แต่ยังคงมีอยู่แน่ ๆ

คำที่แปลว่าอิทธิฤทธิ์นั้นมาจากภาษาเดิมว่า “คูนามิส” ซึ่งเน้นถึงกำลัง หรือพลัง ดังนั้น ของประทานนี้ให้เห็นถึงพลังอำนาจของพระเจ้า ที่ใช้ผ่านคริสตจักรของพระองค์

6. ของประทานความเชื่อ

ของประทานนี้ ผู้ศึกษาพระคัมภีร์ส่วนใหญ่เห็นพ้องกันว่า ความเชื่อที่พูดถึงนี้ ไม่ใช่ความเชื่อเกี่ยวกับการต้อนรับพระเยซูเข้าในชีวิต เพื่อจะบังเกิดใหม่ในครอบครัวของพระเจ้า

ความเชื่อที่พูดถึงนี้ หมายถึง “ความวางใจในพระเจ้า” แม้สภาพการณ์ข้างหน้าจะมีมืดมองไม่เห็นทาง ซึ่งรวมไปถึงการเชื่อพระเจ้าที่จะอธิษฐานเผื่อใครคนหนึ่งเป็นเวลาหลายปี จนกว่าคนนั้นจะยอมรับเชื่อในพระเจ้า

ความเชื่อในลักษณะนี้ อาจเป็นความแน่ใจในน้ำพระทัยของพระเจ้าเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่พระเจ้าตรัสกับจิตใจเขาคนนั้น

โนอาห์มีความเชื่อในพระเจ้าจึงได้สร้างเรือขึ้นหรืออับราฮัม ยอมจะฟังสุรเสียงของพระเจ้า เดินทางไปยังดินแดนที่เขาไม่รู้จัก

ในยุคของเรานี้ ได้มีคริสเตียนตัวอย่างมากมายที่มีของประทานความเชื่อ และสร้างคณะมิชชันนารีที่ใหญ่ที่สุดของโลก โดยปราศจากใครสัญญาจะให้ความช่วยเหลือทางการเงินเลย เพราะฮัคสัน เทเลอร์ เคยเขียนไว้ว่า

“งานของพระเจ้า ที่กระทำตามทางของพระองค์ จะไม่ขาดแคลนเลย ทางด้านการสนับสนุนของพระเจ้า”

เมื่อพูดถึงของประทานด้านความเชื่อ อีกคนหนึ่งที่จะต้องเอ่ยถึงคือ ยอร์จ มูลเลอร์ คนที่ไม่เป็นคริสเตียนพูดกับเพื่อนบ้านว่า “ถ้ายอร์จ มูลเลอร์ มาอธิษฐานเพื่อจะขอบ้านนี้จากพระเจ้าแล้ว คุณควรจะย้ายออกคิดว่า เพราะคนนี่เมื่อเขาขออะไร ก็จะได้สิ่งนั้น” นี่เป็นคำพยานจากคนนอกเกี่ยวกับความเชื่อของมูลเลอร์

มูลเลอร์ มีของประทานด้านความเชื่ออย่างน่าอัศจรรย์ยิ่ง มีเรื่องเล่าว่า วันหนึ่งในโรงเรียนเด็กกำพร้าของเขาถึงเวลาอาหาร ทุกคนเข้านั่งประจำที่ ปรากฏว่ามีแต่ช้อนกับจานเปล่า เด็ก ๆ ถามมูลเลอร์ว่าจะเอาอาหารมาจากไหน ถึงมีก็ปรุงไม่ทันเสียแล้ว เด็กทุกคนต่างมองหน้ากัน รู้แน่ว่าวันนี้ต้องอดแน่ แต่มูลเลอร์บอกว่า พระเจ้าจะประทานให้ ขอให้เราขอบคุณพระเจ้าสำหรับอาหาร เพราะเรามีความเชื่อเช่นนั้น ทั้งหมดก็ก้มศีรษะลงอธิษฐาน ทันใดนั้นมีเสียงรถชนกันข้างนอกปรากฏว่ารถบรรทุกเสบียงอาหาร ไปยังที่หนึ่งเกิดอุบัติเหตุ อาหารกระจายเรียรดตามพื้น ผู้เป็นเจ้าของรถก็บอกมูลเลอร์ ให้เก็บอาหารนี้ไปให้เด็กกำพร้าเหล่านั้นกินเถิด

นับเป็นตัวอย่างดียิ่งแสดงให้เห็นถึงของประทานความเชื่อ แม้สถานการณ์อยู่ในสภาพไม่มีหวัง แต่ก็ยังวางใจพระเจ้าได้

เราต้องการผู้ที่มีความเชื่อเช่นนี้มากขึ้นในคริสตจักร และในงานของพระเจ้า เมื่อไม่มีเงินสนับสนุนโดยตรง

7. คำประกอบด้วยสติปัญญา

ความหมายของคำประกอบด้วยสติปัญญา คือในสถานการณ์ยาก ฉุกเฉิน หรือคับขันอันตราย คำที่ประกอบด้วยสติปัญญา พระเจ้าให้แก่ผู้ทาสของพระองค์ที่จะแก้ไข หรือช่วยให้พ้นสภาวะล่อแหลมนั้นได้

ในพระคัมภีร์เดิม เมื่อศึกษาถึงชีวิตของซาโลมอน ซึ่งเขาได้ทูลขอสติปัญญา (ฉบับแปลใหม่ ความคิดความเข้าใจ) ซึ่งพระเจ้าได้ประทานสติปัญญาเหลือเกินแก่ซาโลมอน และอวยพรอย่างอื่นแก่ชีวิตของเขาด้วย ใน 1 พงศกษัตริย์ 3: 16-28 สำแดงให้เห็นถึงคำอันประกอบด้วยสติปัญญาของ

ซาโลมอน ในการที่จะแก้ไขสถานการณ์ยากลำบาก เรื่องการแย่งลูกของหญิงเพศาสองคน ดังนั้นเมื่อเราพูดถึงคำประกอบด้วยสติปัญญาจึงไม่ใช่ความเข้าใจตามธรรมชาติ โดยทั่ว ๆ ไป แต่เป็นของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ สติปัญญานี้เป็นของมาจากพระเจ้า “และพระเจ้าพระราชทานสติปัญญาแก่ซาโลมอน ดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้” (1 พงศกษัตริย์ 5:12)

8. คำประกอบด้วยความรู้

คำประกอบด้วยความรู้ ที่มีตัวอย่างเห็นได้ชัดเจนในกิจการ 5:1-11 กรณีเรื่องอะนาเนีย กับ สัฟฟีราที่โกหก เขาบอกว่าถวายหมด แต่ความจริงเขาเก็บไว้ส่วนหนึ่ง ซึ่งเปโตรพูดว่า “เหตุใดคนชานจึงทำให้ใจของเจ้าเต็มไปด้วยการมุสาต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์”

เหตุการณ์อันนี้ ชี้ให้เห็นว่าเปโตรรู้ได้เพราะพระเจ้าทรงสำแดงให้ทราบ จึงพูดออกเป็นคำประกอบด้วยความรู้

คำประกอบด้วยสติปัญญา มาจากพระเจ้าอันใดคำประกอบด้วยความรู้ ก็ควรจะเป็นอันนั้น แน่นอนคำนี้ไม่ใช่ความรู้ที่เราศึกษาค้นคว้าได้และเอ่ยออกมา แต่เป็นสิ่งที่พระเจ้าช่วยให้เรารู้อย่างไรก็ตาม ของประทานคำประกอบด้วยสติปัญญาและความรู้ มีความเห็นแตกต่างกันไป ซึ่งถ้าพูดตามความจริงแล้ว ก็แทบไม่มีกลุ่มใดที่สามารถสรุปทั้งหมด

ความเห็นที่น่าคิดคือ เป็นความสามารถที่จะเข้าใจความคิดของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในสถานการณ์หนึ่งและสื่อสารความจริง เพื่อพบกับความต้องการนั้น

9. ของประทานรู้จักสังเกตวิญญาณ

ของประทานอันนี้ ไม่ใช่การสังเกตฝ่ายวิญญาณในลักษณะกว้าง ๆ ว่าอยู่ในระดับไหน แต่เป็นการแยกแยะวิญญาณว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่ คริสตจักรที่เต็มไปด้วยของประทานอย่างเช่น โครินธ์นั้น นับว่าการรู้จักสังเกตวิญญาณสำคัญมากเพราะปรากฏการณ์หลายอย่างที่ปรากฏขึ้น เช่นการพูดภาษาแปลก ๆ การแปล การพยากรณ์ ฯลฯ อาจจะไม่ใช่มาจากพระเจ้านั่นเอง มันเป็นวิญญาณชั่วที่แอบแฝงเข้ามา ทำให้คนของพระเจ้าหลงผิด และในที่สุดตกอยู่ในลักษณะหลงเชื่อซาตาน

สิ่งที่วิญญาณชั่วพูดอาจถูกต้อง ศาสนศาสตร์หรือพระคัมภีร์ก็ได้ ซึ่งอาจจะทำให้คริสเตียนยอมรับ ยกตัวอย่างเช่นในกิจการบทที่ 16 ขณะที่อาจารย์เปาโลอยู่ที่เมืองฟีลิปปี หญิงคนหนึ่งตามเปาโล และคณะไปร้องว่า “คนเหล่านี้เป็นทาสของพระเจ้าสูงสุด มาประกาศทางรอดแก่ท่านทั้งหลาย” (ข้อ 17) คำกล่าวนี้ถูกต้องและเป็นจริงในทุกกรณี ยิ่งกว่านั้นยังอยู่ในลักษณะสรรเสริญยกย่องพระเจ้าด้วย เพราะเรียกพระเจ้าสูงสุด แต่เปาโลหาได้มีความยินดีกับคำพูดของวิญญาณชั่วเลย เขากลับจับขี้ผึ้งออกในนามของพระเยซูคริสต์ การสังเกตวิญญาณสำคัญมากเช่นกันในกรณีพยากรณ์ เพราะมีไม่น้อยที่พยากรณ์มาจากเนื้อหนัง คือคิดว่าสิ่งที่พูดนั้นมาจากพระเจ้า และบางทีคนพยากรณ์หรือเผยวจนะจริงใจในสิ่งใดก็ตามที่ไม่มาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้เราจะจริงใจ เราก็ยังผิดอย่างจริงใจได้ แสดงให้เห็นชัดว่าเมื่อจริงใจก็ไม่จำเป็นต้องถูกต้องเสมอไป

ดาวิด วัตสัน เขียนข้อพิสูจน์ไว้ 3 ข้อที่น่าสนใจเกี่ยวกับการสังเกตการเผยวจนะ

1. พระเยซูคริสต์ เป็นเจ้าเหนือหัวในชีวิตของคนเผยวจนะจริง ๆ หรือไม่ “ไม่มีผู้ใดอาจพูดว่าพระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากนี่ผู้ที่พูดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (1 โครินธ์ 12:3)
2. พระเยซูได้รับการยอมรับว่าเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และเป็นพระเจ้าที่สมบูรณ์หรือไม่ (Perfect man and perfect God) “โดยข้อนี้ท่านทั้งหลายก็จะรู้จักพระวิญญาณของพระเจ้า คือพระวิญญาณทั้งปวงที่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมนุษย์ วิญญาณนั้นก็มาจากพระเจ้า” (1 ยอห์น 4:2)
3. ชีวิตของคนนั้น สอดคล้องกับความเชื่อของเขาหรือไม่ มีความดี ความน่านับถือ หรือความบริสุทธิ์ในชีวิต (มัทธิว 7: 15-20)

บทที่ 6 ขบวนการ คาริสมาติก

เมื่อพูดถึงของประทานฝ่ายวิญญาณแล้ว หากไม่เอ่ยถึงกลุ่ม คาริสมาติกบ้าง คุณอาจจะขาดความสมบูรณ์ไปมาก กลุ่มนี้บางทีเขาเรียกว่า Neo-Pentecostalism หรือ กลุ่ม “เพนตากอสใหม่”

ในปี 1950 ที่ทวีปอเมริกาเหนือ เริ่มมีประสบการณ์เกี่ยวกับของประทาน และการเคลื่อนไหว ในลักษณะเน้นถึงประสบการณ์กับพระเจ้าในลักษณะ “*บัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์*” แต่ยังไม่กว้างขวางนัก ต่อมาอีก 10 ปี ศาสนาจารย์ เดนนิส เบนเนทท์ ผู้อยู่ในคณะ อีฟิโคปาเลียน ได้มีประสบการณ์ดังกล่าว ทำให้ชีวิตที่เคยเป็นแต่พิธี กลับมีพลานุภาพ และศาสนาจารย์ เบนเนทท์คนนี้เอง ที่เริ่มเขียนหนังสือและบทความ ทำให้กลุ่ม คาริสมาติกได้รับความสนใจทั่วไป

เริ่มจากกลุ่ม โปรเตสแตนต์ ในคณะอีฟิโคपालลูเทอร์แลน เพรสไบทีเรียน และค่อย ๆ ขยายเข้าไปในกลุ่มคาทอลิก

J. Rodman Williams ได้เขียนไว้ในนิตยสารรายเดือน Christianity today (ก.พ. 1975) สรุปถึงลักษณะของกลุ่มนี้อย่างดี ถึง 7 อย่าง

1. เป็นความรู้สึกที่ค้นพบใหม่ ถึงความจริงด้านพลานุภาพของความเชื่อคริสเตียน
2. เป็นการรื้อฟื้น สามัคคีธรรม สัมพันธภาพหรือ คอยโนเนีย (Koinonia) ใหม่อีกครั้งหนึ่งในกลุ่มคริสเตียน
3. การปรากฏมากขึ้นของของประทานฝ่ายวิญญาณ ตามหลักใน 1 โครินธ์ 12-14
4. ประสบการณ์ที่เรียกว่า “*บัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์*” ซึ่งบ่อยครั้งประกอบด้วยการพูดภาษาแปลก ๆ ที่ทำให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณตื่นใหม่
5. การเข้าร่วมกัน ในลักษณะน้ำหนึ่งใจเดียวกันด้านจิตวิญญาณ ที่สำคัญกว่าการขัดขวางทางลัทธินิกาย
6. พบถึงฤทธิ์อำนาจ ในการเป็นพยานใหม่ในการประกาศกิตติคุณ
7. มีท่าทีใหม่เกี่ยวกับเรื่องราวในอนาคตของพระกัมภีร์ (Eschatology)

อย่างไรก็ตาม สิ่งพึงสังวรสำหรับคริสเตียนทุกคนก็คือ ความสมดุลในชีวิตคริสเตียนเมื่อเกี่ยวข้องกับของประทาน

1. ความตื่นตัวในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เป็นสิ่งถูกต้อง อารมณ์ ความรู้สึกในการนมัสการเป็นเรื่องสำคัญ แต่ต้องระวังอารมณ์และความรู้สึกไม่พาเราไปไกลจากพระคำของพระเจ้า พระคำของพระเจ้ายังเป็นบรรทัดฐานเหนืออารมณ์ความรู้สึก

อย่าให้ความเชื่อของเราอยู่ในลักษณะงมงาย หรือต่อต้านความคิดพิจารณา

(Anti-intellectualism) การรับฟังคนอื่น จะมีส่วนช่วยเราให้กว้างออกทางความคิดที่อยู่ภายใต้การควบคุมในพระวาระของพระเจ้า

2. ความบริสุทธิ์ของชีวิตคริสเตียน นับว่าได้มีการเน้นอย่างดีในเรื่องนี้ ภายในกลุ่มคาริสมาติก เราเห็นว่าในคริสตจักรโครีนธ์นั้น แม้ของประทานจะมีมากแต่ความแตกแยกก็ยังเป็นปัญหาใหญ่ ชีวิตที่บริสุทธิ์ของคริสเตียน รวมถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในพระวิญญาณ ความแตกแยกอาจเกิดขึ้นได้จากสาเหตุของการมีประสบการณ์กับไม่มีประสบการณ์ หรือความรู้สึกทงตัวว่า เรามีของประทานภาษาแปลก ๆ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งไม่มี ทำให้เกิดความรู้สึกสงสารคนอื่น ๆ หรือจัดพวกไม่มีเป็น

คริสเตียนประเภทสอง อย่างนี้พึงระวัง เพราะการแตกแยกของคริสตจักรเกิดขึ้นในลักษณะนี้บ่อยครั้ง

3. ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนั้น ต้องมีรากฐานความเชื่อสำคัญเหมือนกันด้วย จึงจะเข้ากันได้แท้จริง ยกตัวอย่างเช่น คนสองพวกมาประชุมร่วมกันในการสรรเสริญพระเจ้า พวกหนึ่งเชื่อว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้า อีกพวกหนึ่งบอกว่าไม่ใช่เป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาเท่านั้น ในลักษณะขัดกันถึงความเชื่อสำคัญเช่นนี้ การเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันจะเป็นไปได้ได้อย่างไร แม้ว่าในการประชุมจะเต็มไปด้วยการสรรเสริญก็ตาม

ในทำนองเดียวกัน หากเราเน้นการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน หลังจากการประชุมเสร็จแล้วพวกหนึ่งยังหันเข้ากราบไหว้รูปเคารพ เช่น นางมาเรีย และนักบุญต่าง ๆ คุณอาจจะตรงข้ามกับบัญญัติ 10 ประการมากทีเดียว

ในที่สุดเราจะเห็นว่า เราสามารถเรียนรู้หลายอย่างจากขบวนการคาริสมาติก ไม่ว่าจะเป็นการตื่นตัวในการสัมผัสกับพระเจ้าอย่างจริงจังในชีวิตของเรา หรือการสรรเสริญพระเจ้าแบบมีชีวิตของเรา หรือการสรรเสริญพระเจ้าแบบมีชีวิตชีวา ตลอดทั้งความสนใจในเรื่องของประทานฝ่ายวิญญาณแทนที่จะเพิกเฉย หรือมองข้ามไป

เราต้องยอมรับว่า ในศตวรรษที่ 20 นี้ คริสตจักรจำนวนมากที่ตายลง เนื่องจากศาสนศาสตร์แบบใหม่ที่ปฏิเสธอิทธิฤทธิ์ การมหัศจรรย์ของพระเจ้า หลายแห่งนมัสการพระเจ้าแต่เพียงพิธีเท่านั้น หากได้เข้าถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้าไม่ บางครั้งฤทธิ์เดชของพระเจ้าดูห่างไกลเหมือนมีอยู่ในสมัยแรกเท่านั้น

เราต้องขอบคุณพระเจ้า ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังเคลื่อนไหวในหลายที่ ขณะเดียวกันอย่าให้อารมณ์พาเราไปไกลจากพระคำของพระเจ้า จนเราต้องกลายเป็นคริสเตียน **“ตกขอบ”**

บทที่ 7 เป็นอวัยวะของกายอันเดียวกัน

(เอเฟซัส 3:6)

เมื่อเราพูดถึงคริสตจักร ในความหมายจริงของพระคัมภีร์แล้ว เราต้องเข้าใจอย่างชัดเจนเสียก่อนว่า คริสตจักร ไม่ได้หมายถึงอาคารบ้านเรือน หรือโบสถ์แต่หมายถึงคนที่บังเกิดใหม่ในพระคริสต์ คำว่าคริสตจักรมาจากภาษาเดิมคือ “*เอ็กเคเซีย*” ซึ่งแปลตรงตัวว่า “**ผู้ที่ถูกเรียกออก**”

พระคัมภีร์ได้พูดถึง คนที่ถูกเรียกออกจากความมืดเข้าสู่ความสว่างจากความตายเข้าสู่ชีวิต หรือจากห่างไกลเข้าสู่ร่มพระคุณของพระเจ้า ในทรศนะที่ว่าเขาเหล่านั้นรวมกันเป็นพระวรกาย ซึ่งมีพระคริสต์เป็นศีรษะ “เหมือนพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร ซึ่งเป็นกายของพระองค์”

(เอเฟซัส 5: 23, 4: 12)

ทุกครั้งที่พระคัมภีร์พูดถึงคริสตจักร ไม่เคยสักครั้งเดียวที่หมายถึงอาคารบ้านเรือน แต่หมายถึงคนที่อยู่ในพระคริสต์ และคริสเตียนเหล่านั้นรวมกันกลายเป็นพระกายซึ่งมีพระคริสต์เป็นศีรษะ

หลักสำคัญในกายเดียวกัน

1. อวัยวะมีหลายส่วนแต่ยังเป็นกายเดียว เราต้องตระหนักว่า คริสเตียนทุกคนเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งในกายของพระคริสต์ และอวัยวะแต่ละอย่างก็แตกต่างกันออกไปนั่นใด คริสเตียนก็ฉันนั้น เราทั้งหลายต่างมีความคิดพื้นเพ และนิสัยใจคอไม่เหมือนกัน แต่ก็ยังต้องระลึกเสมอว่าเราต่างคนต่างก็ยังอยู่ในกายเดียวกัน ของพระคริสต์ แม้ของประทานในชีวิตจะต่างกัน เราก็ยังเป็นกายเดียวกันของพระคริสต์

2. ในกายนั้นไม่มีแบ่งแยก ชนชั้น หรือเชื้อชาติ พระกายของพระคริสต์ประกอบด้วยบุคคลที่มาจากหลายแหล่ง หลายฐานะ ทั้งที่อิสระ และเป็นทาส ยิวหรือกรีก พระกายนี้ไม่ได้จำกัดไว้เฉพาะสำหรับชนชั้นใดชนชั้นหนึ่งหรือเชื้อชาติใดเชื้อชาติหนึ่ง ทุกคนที่ปรารถนาสามารถเข้าเป็นส่วนในกายนั้นได้ “เราทั้งหลายได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียว เข้าเป็นกายเดียวกัน”

3. เราต่างต้องการกันและกัน ในความเติบโต หรือ ถึงขนาดความไพบูรณ์ของพระคริสต์นั้น อวัยวะต่าง ๆ จะแยกกันอยู่อย่างโดดเดี่ยวไม่ได้ ต่างต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน บางคนอาจมีของประทานมาก บางคนน้อยแต่ทุกคนก็สำคัญต่อกายนั้นในสายพระเนตรของพระเจ้า

ดังนั้น เราจึงเห็นว่าพระเจ้าทรงตั้งแต่ละคนไว้ในฐานะไม่เหมือนกัน ในส่วนรับผิดชอบต่างกัน แต่ไม่ว่าเราจะรับผิดชอบมากน้อย เราก็สำคัญทั้งสิ้น และถ้าขาดอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง พระกายของพระคริสต์ต้องรับการกระทบกระเทือนแน่ ๆ

ดังนั้น เมื่อเราคิดถึงคริสเตียนทุกคนเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งในพระกายของพระคริสต์ เราจะเห็นว่า ความเจริญเติบโตก้าวหน้าได้ อวัยวะต่าง ๆ ต้องทำงานในหน้าที่รับผิดชอบของตน ตามแต่ของประทานที่พระเจ้าทรงประทานแก่เขา

หากเรามองดูคริสตจักรในลักษณะทีมฟุตบอลลงไปแข่งขันในสนาม เราจะเห็นว่า แทนที่นักกีฬาทั้ง 11 คนจะลงเล่นทั้งหมด เรากลับเห็นนายโกล หรือผู้รักษาประตูทำงานอยู่คนเดียว วิ่งอยู่คนเดียว รับลูกอยู่คนเดียว อีก 10 คนแทนที่จะลงเล่น กลับไปนั่งริมสนามทำหน้าที่เป็นกองเชียร์ทีมฟุตบอลนี้ต่อให้เก่งขนาดไหน ก็เล่นชนะไม่ได้ เพราะมีคนเล่นอยู่คนเดียว

ทุกคนคงขำและหัวเราะอย่างอหายน่า หากเจทีมฟุตบอลเช่นนี้ เราต้องคิดว่าทีมนี้คงบ้า ๆ บอ ๆ แน่

เมื่อเราหันมามองคริสตจักร เราเป็นดังเช่นทีมฟุตบอลที่พูดนี้จริง ๆ ยกตัวอย่างเช่นการประกาศในคริสตจักร บางแห่งมีศิษยาภิบาลทำการประกาศอยู่คนเดียว คนอื่นทำหน้าที่เป็นกองเชียร์ที่จะหนุนใจศิษยาภิบาลให้ประกาศเท่านั้นเอง ตัวสมาชิกไม่ยอมทำอะไรเลยสัปดาห์หนึ่งมาโบสถ์ครั้งหนึ่งก็เป็นอันพอ

ถ้าคริสตจักรตกอยู่สภาพนี้ จะมีชัยชนะได้อย่างไร ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะเข้าใจว่าเราต่างต้องการกันและกัน ทุกคนควรเข้าใจประการ ตามของประทานที่พระเจ้าให้มา ทุกคนร่วมแรงร่วมใจกันทำงาน ประกาศขยายแผ่นดินของพระเจ้า การบรรลุเป้าหมายจึงจะเป็นไปได้

4. อวัยวะทุกส่วนพะวงซึ่งกันและกัน คริสเตียนทุกคนควรเอาใจใส่สนใจ เป็นห่วงเป็นใยซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งจะร่วมใจในการแบกภาระซึ่งสมาชิกอีกคนหนึ่งได้รับ

ความรู้จักพะวงต่อกันนี้ จะช่วยให้การเข้าสนิทพร้อมสัมผัสส่วนที่จริงได้ เป็นการก่อสร้างความรักระหว่างคริสเตียนให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

ยิ่งกว่านั้น เราควรรู้ความจริงเสียที่ว่า หากอวัยวะส่วนไหนได้รับบาดเจ็บ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยบาดเจ็บด้วย ถ้าเราเข้าใจอย่างนี้แล้ว เราจะไม่ทำร้ายอวัยวะอื่น เพราะในที่สุดถ้าเราทำร้ายเขา เราเจ็บด้วย เนื่องจากเป็นกายเดียวกัน ความเข้าใจอันนี้จะช่วยเราในการดำเนินงานอย่างพิถีพิถัน คำนี้ถึงอวัยวะอื่น ๆ ด้วยเป็นสำคัญ ทำให้เราไม่ทำร้ายคริสตจักรอื่นที่อาจอยู่ในคณะไม่เหมือนเรา เราจะไม่ทำร้ายเขาโดยการกล่าวหา แย่งลูกแกะ หรือยุยงให้แตกแยกเป็นแน่ เพราะทุกครั้งที่เขาเจ็บเราเจ็บด้วย

ในทางตรงข้าม เราพยายามโดยการทรงนำของพระเจ้าที่จะให้อวัยวะอื่นได้รับเกียรติ ได้รับการยกย่อง
เชิดชู อันเป็นสัญลักษณ์ว่าพระเจ้าได้รับเกียรติยศในที่สุด

ทุกวันนี้ แทนที่จะให้เกียรติแก่อวัยวะอื่น เรากลับพยายามจู้จู้ค่อนเพื่อทำให้เขาบาดเจ็บ
บางครั้ง ผู้รับใช้ของพระเจ้าล้มลง หรือผิดพลาดบ้างแทนที่คริสตชนจะช่วยกันพยุงเขาขึ้น เรากลับ
กระตือรือร้นจนเขาจมดินหายไปนปฐพี ไม่กล้าที่จะโผล่หน้าไปคริสตจักรไหนอีกเลย

การเป็นคริสเตียนนั้นต้องพูดความจริง เราไม่บิดเบือน แต่ขณะเดียวกันพระคัมภีร์ก็สอนให้เรา
พูดความจริงด้วยใจรัก (เอเฟซัส 4: 15)

เราควรตั้งเป้าตามของประทาน ที่พระเจ้าทรงให้ในการร่วมชื่นชมยินดี เมื่ออวัยวะอื่นได้รับ
เกียรติ แทนที่จะมีปฏิกิริยาไปในทางลบ

บทที่ 8 คริสตจักรกับศตวรรษนี้

ในยุคนี้ มีเอกลักษณ์แห่งการหมุนเวียนเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรม เทคโนโลยี สังคมได้สร้างความกระทบกระเทือนต่อคริสตจักร ทั้งด้านส่งเสริม และบั่นทอน

ในด้านส่งเสริม เช่น การคิดค้นด้านวิทยาศาสตร์ ทำให้การประกาศของคริสเตียนไปได้รวดเร็ว มีขีปนาวุธไม่ต้องนั่งเรือหลายเดือนกว่าจะมาถึงเมืองไทยเดี๋ยวนี้การเดินทางด้วยเครื่องบิน ให้ความรวดเร็วมากนอกจากนั้น การใช้วิทยุ โทรทัศน์ ก็ช่วยในการประกาศให้รวดเร็วขึ้น

ส่วนด้านบั่นทอน ก็ปรากฏเช่นกัน เช่นความเจริญในเมืองใหญ่ ๆ คนมุ่งแข่งขันกันที่จะทำมหาเศรษฐี ทำให้คนส่วนมากตั้งเป้าว่าจะหาเงินให้ได้มากที่สุดเพื่อเงินจะซื้อวัตถุได้ และวัตถุก็จะให้ความสุขแก่จิตใจ ดังนั้นเป้าหมายชีวิตเต็มไปด้วยวัตถุสิ่งของ ในวงสนทนาเราเห็นเรื่องนี้ได้ชัดไม่ว่าจะเป็น บ้าน, รถยนต์, และเสื้อผ้า สิ่งของได้กลายเป็นมาตรฐานในการวัดระดับฐานะคน ที่แทบกล่าวได้ว่าสังคมทั่วไปยอมรับ ยิ่งไปกว่านั้นสื่อมวลชนจำนวนมาก ก็มอมเมาประชาชนด้วยวัตถุที่น่าซื้อหามากมาย ทำให้จิตใจของคนพะวงอยู่กับวัตถุ จนไม่มีเวลาสนใจเรื่องฝ่ายจิตวิญญาณ

ในท่ามกลางสถานการณ์รอบข้างเช่นนี้ ที่คริสตจักรยังยืนหยัดอยู่ เพื่อเป็นแสงสว่างของพระเจ้า ในขณะที่วัตถุกำลังเข้าครอบครองจิตใจคน

1. **สัมพันธ์ฝ่ายวิญญาณ** ในท่ามกลางความวุ่นวาย สับสนหาต้นชนปลายไม่ได้ ความเห็นแก่ตัวกำลังเป็นจุดเด่นในทุกแห่ง ผู้คนที่หลงหาย ต่างต้องการที่จะเห็นสิ่งในด้านตรงกันข้าม แม้บางครั้งเขาเองก็ไม่รู้ว่าเขาต้องการมีสัมพันธ์ฝ่ายวิญญาณ ที่จะเห็นความรัก ความเข้าใจ ความยอมรับ ความอบอุ่น ฯลฯ ที่เขาหาไม่ได้ในโลก

น่าเสียดายที่ว่า บางครั้งเราพยายามเอาโลกเข้ามาในคริสตจักร แทนที่จะนำคริสตจักรเข้าไปในโลก เช่นเจตนาธรรมณ์ของบางคนทีไปคริสตจักร เพื่อประโยชน์ด้านการค้า, เพื่อการเข้าสังคม, เพื่อเป็นพิธี คริสตจักรมองคูศียาภิบาลเหมือนดังโลกมอง เมื่อเราอ้างเขา เขาจึงกลายเป็นลูกจ้างของเรา แล้วแต่เราจะใช้ให้ทำอะไรบ้างก็ใช้คริสตจักรเป็นที่แข่งแพ้ชนะ แข่งความมั่งมี หรือแม้แต่แสวงการกุ่มอำนาจก็ยังมี

เมื่อคนฝ่ายโลกเข้ามาในคริสตจักร แทนที่จะได้เห็นอะไรที่ดีกว่า เขากลับเห็นสิ่งที่เขาเองก็จำเจอยู่ในชีวิตประจำวัน ทุกสิ่งอยู่ในลักษณะผิวเผิน การตกทายเป็นเพียงผิวเผิน, การยิ้มก็เป็นเพียงผิวเผิน, ความสนใจก็เป็นเพียงผิวเผิน การดำรงชีวิตแบบคริสเตียนก็เป็นเพียงผิวเผิน

การมีสัมพันธ์ฝ่ายวิญญาณ เริ่มขึ้น เมื่อเราเชื่อวางใจในพระคริสต์ และได้บังเกิดใหม่เข้ามาในครอบครัวของพระเจ้า เราจึงตระหนักดีว่า เรามีพระบิดาเดียวกันและทุกคนที่เป็นบุตรของพระเจ้า ก็เป็นที่น้องฝ่ายวิญญาณของเรา ดังนั้นสัมพันธ์ที่เรามีต่อกันจึงเป็นสัมพันธ์ฝ่ายวิญญาณ เป็นความรักแท้จริง ห่วงใยแท้จริงมีความปรารถนาดีต่อกันแท้จริง โดยไม่ได้แอบแฝงมาเพื่อผลประโยชน์หรือรูปอื่นใด ความจริงต่อกันเช่นนี้ จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ เราประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (เอเฟซัส 5: 18)

2. การใช้บุคลากร นี่เป็นเรื่องสำคัญยิ่งอีกอย่างหนึ่งสำหรับคริสตจักรปัจจุบัน ที่จะเรียนรู้การใช้บุคลากรของคนที่มียู่ บุคลากรหรือทรัพยากรอันสำคัญของคริสตจักร ก็คือ บรรดาสมาชิกที่มีอยู่ โดยทั่วไปเราใช้ความสามารถของสมาชิกในคริสตจักร เพียง 10 % เท่านั้น เช่น นาย ก. เป็นสมาชิกที่ร่ำรวย ดังนั้นทุกครั้งที่เกิดการประชุม หรือจัดประกาศหรือตกแต่งคริสตจักร ศิษยาภิบาลต้องมาหา นาย ก.

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก ในลักษณะนี้ทำให้นาย ก. รู้สึกเบื่อ เพราะเขารู้สึกว่า เขามีประโยชน์ต่อคริสตจักรเพียงแค่ถวายเงินเท่านั้น ซึ่งสภาพการเรียไรทำนองนี้ สังคมข้างนอกก็มีมากมายจนทำให้เห็นว่าคริสตจักร ไม่ต่างไปจากสังคมข้างนอกเลย

เนื่องจากมีความรับผิดชอบ แค่ถวายเงินอย่างเดียว การเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณจึงค่อย ๆ แคระแกรนและไม่ร้อนไม่เย็นในที่สุด

ดังนั้นเราจึงได้ความจริงสำคัญอย่างยิ่งข้อหนึ่งว่า “สาเหตุที่สมาชิกไม่ร้อนไม่เย็น เพราะไม่ถูกใช้ให้เป็นประโยชน์ในงานของพระเจ้า”

3. เราจะใช้เขาอย่างไร การใช้สมาชิกให้เป็นประโยชน์ ผู้นำหรือศิษยาภิบาลต้อง *ใช้สมาชิกตามของประทานที่เขา มีอยู่*

สาเหตุใหญ่ที่เราผิดหวังในการใช้สมาชิกก็เพราะผู้นำไม่ได้สังเกตว่า คนนั้นมีของประทานอะไร เช่นบางคนที่ร้องเพลงไม่เป็นเลย แต่ถูกกะยั้นกะยอให้รับหน้าที่นำเพลงในคริสตจักรเวลานมัสการ ศิษยาภิบาลไม่เข้าใจเลยว่า ทำไมเขาหน้าตาซีดเซียวในเช้าวันอาทิตย์ ก็เพราะความกลัวเรื่องนำเพลง เขาจึงนอนไม่หลับทั้งคืน

ถ้าเขามีของประทานในการประกาศ เราต้องใช้เขาในเรื่องประกาศ ถ้าเขามีของประทานทางด้านการศึกษาให้เราต้องใช้เขาในด้านนี้

“สมาชิกจะไม่มีวันรู้สึกว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักร จนกว่าเขาจะถูกใช้ และรู้สึกว่าเขาเป็นประโยชน์ในคริสตจักร”

ของประธานจากพระวิญญูณบริสุทธี

การเผยพระวจนะ (พยากรณ์)

การพูดภาษาแปลก ๆ

การแปลภาษาแปลก ๆ

การรักษาโรคภัยไข้เจ็บ

การอัศจรรย์ อิทิตุทธิปาฏิหาริย์ และ ฯลฯ

สิ่งเหล่านี้ยังมีอยู่ในคริสตจักรยุคปัจจุบันหรือไม่? หนังสือเล่มนี้จะให้คำตอบแก่ท่าน